

ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku

Adamovské Kochanovce



Cirkevný rok 2013



*Ingrid Peřkovská
a Silvia Augustínová*



Martin Augustín



Štyri generácie rodiny Krecháčovej



Pred požehnaním v kostole spievame



Požehnanie detí



Zborový spevokol na Štedrý večer

ROČENKA

**Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku
Adamovské Kochanovce**



Cirkevný rok 2013



Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Adamovské Kochanovce

Milé sestry a bratia, vážení čitatelia!

Končí sa ďalší rok. Aký bol? Každý z nás ho vníma po svojom podľa toho, čo ho postretlo, čo prežil. Pre jedného super, pre ďalších normálny, pre ostatných nie dobrý, zlý, ťažký, zložitý.

Nech už sme vnímali uplynulý rok akokoľvek, bol to ďalší rok, ktorý sme dostali z milosti Božej. A našou úlohou je poučiť sa z neho. Ďakovať a tešiť sa z každodenných vecí - východu slnka, kvetu, zelenej trávy, úrody, prítomnosti rodiny, známych, priateľov, z Neho. Už to, že si to uvedomíme, je prvý krok k plnšiemu životu, k životu s Bohom.

Jednou z foriem vďaka Pánu Bohu je i aktívna činnosť cirkevného zboru. Ako tento rok prežíval náš cirkevný zbor zachytáva už 5. vydanie ročenky, ktoré vám predkladáme. Opäť tu nájdete udalosti usporiadané v časovom slede formou kroniky. Duchovné aktivity sú doplnené aktivitami na zveladenie cirkevného zboru a chrámu Božieho. Obraz života cirkevného zboru dokresľujú cirkevné spoločenstvá a štatistika za uplynulý rok.

Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli k vydaniu ročenky formou príspevkov či finančne. Ďakujeme tlačiarni Tising s r.o., Nové Mesto nad Váhom za odbornú pomoc a ľudský prístup.

Elena Šikudová

Úvodné slovo



Bol raz jeden kráľ a mal dvoch synov. Keď synovia vyrástli a kráľ zostarel, rozhodol sa, že odovzdá kráľovstvo tomu z nich, kto naplní viac miesta v trónnej sále za peniaze, ktoré im dá rovnako. Jeden syn teda kúpil stoh slamy – a zaplnil sálu viac ako z polovice. Druhý si kúpil sviečku a škatuľku zápaliiek. Keď v sále zapálil sviečku, jej svetlo zaplnilo celú sálu od zeme až po strop. A tak sa kráľom stal druhý syn.

My, hŕstka kresťanov, sme ako tá sviečka, sviečka pre svet. Sviecou dávajúcou svetlo je naša viera, ktorá ukazuje smerom k Bohu, ku Spasiteľovi, ktorý nám bol daný. Ale ako tomu svetu svietime? Akú alternatívu života ponúkame všetkým, ktorí nás môžu sledovať?!

Evanjelista Lukáš, v 17. kapitole opisuje rozhovor Ježišových učeníkov s ich Učiteľom a Majstrom. „Tu apoštolovia povedali Pánovi: Prispor nám viery! Odpovedal Pán: Ak máte vieru ako horčičné zrnko a poviete tejto moruši: Vytrhni sa s koreňom a presad' sa do mora! - poslušne vás.“ Tento rozhovor aj nás stavia pred otázku: nepotrebujeme tiež prosieť o viac viery? Nedoliehajú aj k nám Ježišove slová o malovernosti alebo Jeho smutný výkrik: „Ako to, že nemáte vieru?“ Ježišovi učeníci si uvedomovali tento nedostatok a preto naliehavo žiadali: „Prispor nám viery!“

V živote sú situácie, kedy si musíme priznať, že sme ich nezvládli. Každý z nás sa už stretol s nepríjemnými udalosťami a s bolestnými zážitkami. Môže prísť čokoľvek. Ocitnime sa v neľahkej situácii, môže prísť choroba, nedostatok, opustenosť, strata sily, alebo aj to najsmutnejšie, smrť blízkeho a milovaného človeka. A vtedy prichádza obdobie, kedy sa cítime veľmi nešťastní a sú ľudia, ktorí v takýchto situáciách začnú uvažovať o nezmyselnosti života. Sú okamžiky, keď si pripustíme previnenia a nesieme v sebe vedomie viny. Je to neznesiteľné bremeno. Inokedy niečo škripe vo vzájomných vzťahoch. Ako sa zachovať, aby sme svojím konaním všetko ešte viac nezhoršili? Hovoriť otvorene alebo mlčať a počkať na inú, vhodnejšiu príležitosť?

Určite, sú straty, ktoré sa dajú oželiť. Napríklad sa preniesieme nad momentálnym nedostatkom peňazí, nad nespĺneným želaním. Keď zanikne mladá láska, neznamená to, že takíto ľudia zostanú navždy osamotení. Ale nevyliciteľná choroba alebo smrť sa prekonať nedajú. Ak ste niekedy stáli či sedeli pri lôžku chorého, poznáte pocit, keď nevíete čo povedať. Ako ho potešiť? Ako mu dodať

nádej? V takýchto a podobných situáciách je viera vystavená skúške. Preto prosíme spoločne s učeníkmi: „Prispor nám viery!“

Mimoriadne chvíle nás môžu dostať do zvláštneho napätia a vtedy si ľahšie spomenieme na význam takejto dosky. V našom živote ale nie sú len ťažké okamžiky. Viera je tiež záležitosťou všedného dňa, alebo lepšie povedané každého dňa. Namiesto je otázka, či výsledok nejakej mimoriadnej a ťažkej skúšky nie je daný tým, ako žijeme a pod akým zorným uhlom sa rozhodujeme práve v tých obyčajných a všedných dňoch. Ide o to žiť každodenne s vedomím, že je nado mnou Boh, ktorí ma vidí a počuje, má o mňa záujem, má ma rád a nikdy ma neopustí. Spoliehať sa na to nejde bez dostatku viery. Počítať s tým, to je predsa záležitosť viery, nášho spoľahnutia sa na Boha.

Skutočná viera oslobodzuje od zbytočného trápenia a strachu, bez toho aby čokoľvek podceňovala a zavierala oči pred nebezpečenstvom. Oslobodzuje od nervozity, od komplexov, či už menejcennosti alebo veľikášstva, pýchy a nadradenosti. Ukazuje nám život v jeho pravdivosti, i nás, akí skutočne sme. Nemusíme sa neustále hnevať na to, že všetko nie je tak, akoby sme chceli. Viera dáva silu nenechať sa ovládať mylným videním a bráni tomu, aby sme boli deformovaní.

Viera nie je presvedčenie o existencii toho, čo nie je možné hmatateľne dokázať, ale je to vzťah k Pánu Bohu. Je to pozorné počúvanie toho, čo nám Boh ústami svedkov ohlasuje, k čomu nás vyzýva a čo od nás očakáva. Viera, ako je dosvedčené v Písme, je spojená s pravdou, s vernosťou, spoľahlivosťou, dôveryhodnosťou, s úprimnosťou a otvorenosťou. Ako veľmi je potrebné, aby bolo viac takejto viery!

Prikladom a orientáciou nám môžu byť všetci, ktorí o takúto vieru prosili a zápasili o ňu. Boli oslovení Božím slovom, žili z neho. Ale aj im sa stávalo, že nevera hľadala slabiny a neopevnené miesta, dobývala a predierala sa do srdca. Hľadali preto odpoveď na otázku, prečo tomu tak je a ako je možné postaviť sa proti tomu. Učme sa od nich. Došli totiž k poznaniu, že je treba opäť a opäť prosiť o viac viery, ktorej sa nemožno naučiť, ktorú svojimi silami nerozmnožíme, ale ktorú môže dať človeku jedine Boh. Viera nie je raz navždy daná vec, o ktorú človek nepríde. Nie je možné ukryť ju do trezoru, zamknúť na niekoľko zámkov a žiť v takej istote, že o ňu neprídeme. Veď to by ani nebola viera, pretože zatvorená v trezore by sa stala premrhanou hrivnou. Už vo chvíli, keď by sme ju chceli ukryť, by sme ju stratili.

Jeden teológ povedal slová, ktoré je vhodné zopakovať: „Viera nie je prechádzka na slnku. Nie je to poistka na pohodu a šťastie. Viera nezadrží choroby, pohromy a straty. Viera je zápasom na ostrí noža. A zápas ju posilňuje a zoceluje. Skúšky zväčšujú jej silu. Vo víchriciach a príbojoch rastie a pevnejšie sa zakoreňuje. A vždy stavia pred otázkou: „Ako to vlastne vyzerá s tvojím kresťanstvom? Ide ti

o vieru v rovnakom zmysle a význame, ako jej rozumel Ježiš?“ Prosíme o takúto vieru my? Počítame s Bohom a rešpektujeme Jeho vôľu? Je v nás záujem o Jeho Slovo? Ide nám o vieru zvestovanú a dosvedčenú svedectvom Písma Starej a Novej zmluvy? Alebo je to viac záležitosť nášho subjektívneho hľadiska a našich citov?“

Akú odpoveď dať na tieto otázky? Snáď tú, ktorú počujeme od apoštola Pavla: „Samých seba vyskúšajte, či ste vo viere; samých seba preskúmajte. Či nepoznávate na sebe, že je vo vás Ježiš Kristus?“ A ešte zostáva jedno, prosba: „Prispor nám viery!“

Apoštol Peter videl pri chrámových dverách muža chromého od narodenia. Čo mu mohol ponúknuť? Povedal mu: „Striebra, zlata nemám, ale čo mám, to ti dávam: v mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a chod!“ Či niečo podobné, vieru, môžeme ponúknuť aj my? Ak áno, stačí to. Amen

Ján Ochodnický,
zborový farár



Základné informácie o Cirkevnom zbere Evanjelickej cirkvi a. v. Adamovské Kochanovce

Počet evidovaných členov k 31.12.2012: 1530

K cirkevnému zboru patria členovia Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku žijúci v obciach Chochoľná-Velčice, Adamovské Kochanovce, Melčice- Lieskové, Ivanovce v okrese Trenčín.

Predsedníctvo zboru: Mgr. Ján Ochodnický, zborový farár
Ing. Slavomír Šikuda, zborový dozorca
Mgr. Vladimír Misároč ml., zástupca zborového dozorca

Kurátori: Milan Adamči, filiálka Chochoľná
Milan Lukáč, filiálka Velčice
Vladimír Staňák, filiálka Adamovce
Emília Vašková, filiálka Lieskové
Anna Michaličková, filiálka Melčice
Anna Križková, filiálka Ivanovce
Elena Wilkinsonová, zborová kurátorka

Zborové presbyterstvo:

Chochoľná: Ondrej Cingálek, Ján Fábik, Viera Hornáková, Anna Mikulová,
Ľubomíra Adamčiová,
Ján Juríček, Jarmila Mikulová (náhradní členovia)

Velčice: Alena Kollárová, Michal Kubis

Adamovce: Anna Matejovičová, Ján Plesnivý, Viera Fabianová

Kochanovce: Eva Mikušáťová, Štefan Potoček,
Eva Kadlečíková, Anna Petrová, Pavlína Šikudová (náhradné členky)

Lieskové: Anna Erlichová, Darina Chrenková st., Michal Richtárik,
Anna Strechová,
Darina Chrenková ml.(náhradná členka)

Melčice: Božena Adašková, Janka Augustínová, Branislav Fabian,
Vladimír Misároč,
Martin Berka (náhradný člen)

Ivanovce: Anna Grumbláková, Miroslava Križková, Danka Ochodnická,
Anna Poláková, Ľubomír Staňák,
Ľudmila Lukáčiková (náhradná členka)

Hospodársky výbor: Anna Križková, predsedníčka výboru
Elena Wilkinsonová
Peter Mikušat'

Stavebný výbor: Milan Adamči
Milan Lukáč
Lubomír Staňák
Jarmila Šebánová

Účtovníčka: Marta Mitanová

Pokladníčka: Viera Hladká

Kostolníčka, zvonárka: Pavlína Šikudová

Kantori: Martin Augustín, Zdenko Zajíček



Srdečne vás pozývame

Stály program :

Hlavné služby Božie v nedeľu o 8.30 v kostole

Detská besiedka v nedeľu počas hlavných služieb Božích o 8.30 v zborovom dome

Biblická hodina v stredu o 17.30 v zborovom dome

Spoločenstvo evanjelických žien v 1. nedeľu v mesiaci o 14.00 v zborovom dome

Zborový spevokol v piatok o 17.30 v zborovom dome

Spoločenstvo Nikodém v 3. nedeľu v mesiaci o 16.00 v zborovom dome

Konfirmandi 2.ročník v piatok o 15.00 v zborovom dome

Konfirmandi 1.ročník v piatok o 16.30 v zborovom dome

Večera Pánova

Prisluhuje sa: 1. adventná nedeľa, 3. adventná nedeľa, 1. slávnosť vianočná, 2. slávnosť vianočná, Nový rok, Zjavenie Krista Pána, 5. pôstna nedeľa, Zelený štvrtok, Veľký piatok,

1. slávnosť veľkonočná, Nedeľa pokánia, posledná nedeľa v mesiaci. Večera Pánova v domácnostiach sa prisluhuje podľa požiadania.

Vyučovanie náboženstva :

Škola	Deň	Čas	Ročník
ZŠ s MŠ Chocholná – Velčice	utorok	13:15 – 14:00	1.,2.,3.,4.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	11:30 – 12:15	1.,2.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	12:25 – 13:10	8.,9.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	13:40 – 14:25	7.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	10:35 – 11:20	3.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	11:30 – 12:15	4.,5.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	12:25 – 13:10	6.
ZŠ s MŠ Ivanovce	piatok	10:50 – 11:35	3.,4.
MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	9:45 – 10:15	
MŠ Adamovské Kochanovce	streda	14:30 – 15:00	
MŠ Ivanovce	štvrtok	14:45 – 15:15	

Kronika cirkevného roku 2013

November 2012

***Nelly Sára Hodulíková**, prvorozené dieťa Petra Hodulíka a Jany Hodulíkovej, rod. Ozimej z Melčíc – Lieskového bola pokrstená 17. novembra 2012.

*17. novembra 2012 bol pokrstený **Tomáš Mizerák**, druhé dieťa Mariána Mizeráka a Tatiány Mizerákovvej rod. Kollárovej z Melčíc – Lieskového.

***Milica Kollárová**, tretie dieťa Vladimíra Kollára a Lucie Kollárovej rod. Vaškovej z Ivanoviec bola pokrstená 23. novembra 2012.

† Brat **Ondrej Juríček** z Melčíc – Lieskového, syn Ondreja Jurička a Pavliny rod. Pavlíkovej zomrel dňa 13. novembra 2012 vo veku 69 rokov.

† Brat **Dušan Vaško** z Melčíc – Lieskového, syn Jána Vašku a Anny rod. Hrušovskej zomrel dňa 21. novembra vo veku 65 rokov.

Vianočné medovníčky

Naše životy v mnohom ovplyvňujú rozličné zvyky. Niektoré sme prevzali od svojich predkov a iné sa zrodili vďaka nám. Je ťažké rozhodnúť, či zvyk obdarovať účastníkov štedrovečerných bohoslužieb sladkým medovníkom vychádza zo staršej tradície, alebo vznikol v našich myšlienkach. Nech už si zvolíme ktorúkoľvek odpoveď, príprava toho sladkého prekvapenia spočíva stále na pleciach našich sestier.

Večer **30. novembra** stačilo pootvoriť dvere zborového domu, a ten kto pozná zvyky v našom zbore, presne vedel, čo sa robí, čo sa chystá. Tentoraz sa o troška poetickejšie informovanie pokúsila jedna z našich sestier.

Sladká vôňa medová, odkiaľ len že prichádza... Vám však je to iste známe, že naše sestry a tentoraz i usilovní bratia nič nenechali na náhodu a zberali sa do zborového domu. Pripravené cesto sladké, už sa valká, vykrajuje, na pečenie pripravuje. Rúra je už rozohriata a tá vôňa všetkých láka. Koľko stupňov na rúre treba dať, aby boli akurát? Všetci to už dobre vieme, a tak hor sa do práce...

Atmosféra bola takmer vianočná i tak trochu sviatočná. Koledy sme si zahrať nechali a poniektorí pri práci aj zaspievali. Pomocníkov bolo dosť. Nechýbal ani brat farár – známy to „štatistik“ veď presný počet medovníkov musí byť riadne zaevidovaný, pre každého účastníka pripravený. Keďže sa nás zišlo veľa, stihli sme ich všetky zabalíť a na štedrý večer pripraviť. Práca sa nám vydarila, bola to pre každého z nás krásna chvíľa. Vďaka Tebe Pane náš za úžasne strávený čas.



December 2012

***Tereza Csémiová**, prvorozené dieťa Tomáša Csémiho a Petry Csémiovej, rod. Kubínovej z Kráľovej pri Senci bola pokrstená 2. decembra 2012.

***Ela Marcinátová**, prvé dieťa Pavla Marcináta a Viery Marcinátovej, rod. Šebeňovej z Melčíc – Lieskového bola pokrstená 9. decembra 2012.

*9. decembra 2012 bola pokrstená **Barbora Bernáthová**, prvé dieťa Michala Bernátha a Jany Plesnivej z Melčíc – Lieskového.

† Sestra **Anna Horňáková** z Adamovských Kochanoviec, dcéra Štefana Horňáka a Anny rod. Križanovej zomrela dňa 7. decembra 2012 vo veku 90 rokov.

† Brat **Štefan Novák** z Adamovských Kochanoviec, syn Jána Nováka a Evy rod. Mažárovej zomrel 10. decembra 2012 vo veku 85 rokov.

† Sestra **Emília Mikulová, rod. Mráziková** z Adamovských Kochanoviec, dcéra Ondreja Mrázika a Anny rod. Kovačehovej zomrela dňa 13. decembra 2012 vo veku 93 rokov.

Advent

Rok čo rok nám obchodné reťazce pripravujú prekvapenia v podobe vianočných ozdôb, osobitých sladkostí, rozsvietených svetelných reťazí a ďalších poslov

Vianoc už s príchodom prvých jesenných dní. Ale v skutočnosti to nie je žiadna príprava na slávenie príchodu nášho Spasiteľa. Možno tou prípravou pre mnohých ľudí nie je ani adventný čas, ktorý nás vo svojej podstate vyzýva k tomu, aby sme svojím životom pripravili cestu Mesiášovi. A práve na túto skutočnosť nás upozornilo zapálenie prvej sviece na adventnom venci.

Advent 2012 sa pre nás začal **2. decembra**, keď pod pozorným dohľadom detí z besiedky zapálila prvú zo štyroch sviec sestra Janka Fabianová z Adamovských Kochanoviec.



*V 1. adventnú nedeľu
zapalovala sviecu
Janka Fabianová*

V 2. adventnú nedeľu sa k adventnému vencu postavili matka so synom, aby zapálili každý tú „svoju“ sviecu. Boli to Ľubomíra a Ivan Adamčioví z Chochoľnej – Velčíc.

Tretia adventná nedeľa okrem iného znamená zapáliť tri sviece na adventnom venci a pozvať k oltáru tri generácie jednej rodiny. Na úvod služieb Božích teda k oltáru prišli dcéra a mama Mirka a Marta Buricové, ktoré sprevádzala stará mama Anna Grumbláková z Ivanoviec.

V poslednú, štvrtú adventnú nedeľu, sa k adventnému vencu s plamienkom v rukách zapalujúcim všetky štyri sviece postavili dcéra, mama, stará a prastará mama z jednej rodiny: Simonka a Janka Ondrejičkové z Ivanoviec, Ľubomíra Križanová z Adamovských Kochanoviec a Anna Krecháčová z Melčíc – Lieskového.

Adventný modlitebný týždeň

V týždni medzi **3. a 4. adventnou nedeľou** sa v našom cirkevnom zbore konali každodenné stretnutia v rámci adventného modlitebného týždňa. Návrh zamyslení na jednotlivé večery pripravil Mgr. Ľuboslav Beňo, zborový farár Cirkevného zboru Rankovce. Témou modlitebných stretnutí bola kniha proroka Ozeáša.

Ozeáš slúžil s prestávkou celých 70 rokov v severnom, izraelskom kráľovstve. Zažil úpadok národa, ale aj jeho záchranu. Potom sa národ zas vrátil k pohanstvu a prorok videl len Boží hnev. Ten prišiel v podobe asýrskeho zajatia. Toho sa však už prorok nedožil. Ozeáš svoje proroctvo zažíval na vlastnom živote, Božiemu vedeniu bol však úplne odovzdaný. Prorok ukazuje na prichádzajúci Boží prst, ktorý hýbe svetom. K nám však prichádza Ježiš Kristus – aby súd nad bezbožným svetom mohol byť zmenený na milosť v Jeho cirkvi.

Aký je človek v Božích očiach? Nad touto otázkou sme premýšľali na prvom modlitebnom stretnutí vo filiálke Ivanovce. Druhé stretnutie bolo v Zemianskom Lieskovom, kde sme si i vďaka prorokovým slovám opäť uvedomili, že Boh miluje človeka aj napriek jeho hriechu. Témou tretieho stretnutia v Melčiciach bola myšlienka: Človek rád riskuje Božiu lásku. V Adamovských Kochanovciach sa uskutočnilo štvrté stretnutie, na ktorom sme si pri čítaní 11. kapitoly opäť uvedomili, že človek má východisko zo svojho stavu. Posledné modlitebné stretnutie sa uskutočnilo v Chocholnej – Velčiciach s témou: Človek stojí pred svojim Spasiteľom.

Súčasťou adventného modlitebného týždňa bolo i prisluhovanie Večere Pánovej tým, ktorí s kajúcim srdcom prosili o odpustenie svojich hriechov.

Vianočný spev pre život

Niektro si vychutnáva adventný čas doma pri rodinnom krbe so svojimi najbližšími. Pre nás bolo zapálenie tretej adventnej sviečky spojené s Vianočným spevom pre život – je to koncert pre Nadáciu Výskum rakoviny, ktorý sa pravidelne v túto adventnú nedeľu koná vo Veľkom evanjelickom kostole na Panenskej ulici v Bratislave. Keďže sa v minulom roku stretol s veľkým ohlasom, neváhali sme využiť príležitosť stráviť tento sviatočný čas v spoločnosti Veľkého zboru donských kozákov. Tak ako pred rokom i teraz nás utvrdili v tom, prečo patria k svetovej speváckej elite.

Na koncerte sme si vypočuli známe pravoslávne skladby, obľúbené ruské a ukrajinské ľudové piesne a v jeho závere vianočné piesne. Unikátom tohtoročného koncertu bola pocta Verdimu k blížiacemu sa 200. výročiu jeho narodenia (10. októbra 1813). Okrem všeobecne známych Verdiho melódii z oper Rigoletto, Turandot a Nabucco v podaní troch tenoristov – Ľubomíra Djakovského, Grigorija Pališčuka a Konstantína Jankova so zborom zaznela aj Verdiho (skrátaná) Hymna národov, ktorú zložil pri príležitosti Svetovej výstavy v Londýne na text Arriga Boita.

Opäť po roku sme si mohli s týmto úžasným zborom spoločne zaspievať Tichú noc či Zahučali hory. Pridať sa k takýmto profesionálom bolo pre nás veľkou poctou a neopakovateľným zážitkom. Vďaka všetkým za sviatočné popoludnie, ktoré sme mohli prežiť v Pánovej prítomnosti.

Vianočné sviatky

Už letný pohľad na ulice v ráno **24. decembra** neprezrádzal nič dobré. Nočný mráz ich totiž zmenil na jedno veľké klzisko. Meteorológovia nám v predpovedi počasia nesľubovali žiadne zlepšenie, a tak sa cesta do kostola mohla stať nezdolateľnou skúškou pre mnohých evanjelikov, ktorí aspoň v tento jeden deň v roku nezabudnú na svoju príslušnosť k cirkevnému zboru. No vďaka zásobám posypovej soli a bratom, ktorí rýchle zareagovali, cesta a schody do kostola boli bezpečné ešte pred prvým zvonením zvolávajúcim veriacich k štedrovečerným bohoslužbám.

Viacerí sa pri pohľade na plnší a predsa nie tak zaplnený kostol pýtali, či je príčinou menšieho počtu veriacich pretrvávajúca klzkosť ciest alebo materializmus, ktorý je všeobecne označovaný za nové božstvo človeka 21. storočia. A možno sme sa stali svedkami toho, o čom píše apoštol v liste Filipským: „Lebo mnohí žijú tak, ako som vám často hovoril o nich a teraz aj s plačom hovorím, že sú nepriateľmi kríža Kristovho: ich koniec je zahynutie, bohom im je brucho, slávou hanba a myslia len na to, čo je zemské.“ (3,18-19)

V tejto súvislosti zaznela veľmi aktuálne aj bájka, ktorú v kázni prečítal brat farár: Kedysi dávno mali zvieratá snem. Líška sa spýtala veveričky: „Čo pre teba znamenajú Vianoce?“ Veverička odpovedala: „Pre mňa Vianoce znamenajú krásny stromček ozdobený množstvom sviečok a sladkostí, ktoré mám tak rada.“ Líška sa pripojila so svojou predstavou: „Pre mňa samozrejme nesmie chýbať voňavá pečená kačica. Bez pečienky by to neboli skutočné Vianoce.“ Do reči im vstúpil medveď: „Vianočka! Počas Vianoc musím mať obrovskú sladkú vianočku!“ Aj straka sa nechala počuť: „Podľa mňa sú na Vianociach najdôležitejšie krásne a žiariace šperky. Počas Vianoc sa má všetko len trblietať.“ Pozadu nechcel ostať ani vól: „Vianoce robí Vianocami šampanské. Ja by som ho vypil pokojne dve fľaše!“ A osol, ktorý to už nevydržal, sa rýchlo zmocnil slova: „Zbláznil si sa? Veď na Vianociach je najdôležitejší Ježiš. Vari si na to zabudol?“ Vól sa zahanbil, sklopil hlavu a zabučal: „A vedia to vôbec ľudia?“

Zvieratá v bajke hovorili o tom, na čom im záleží, bez čoho si nedokážu svoje Vianoce predstaviť. Asi si uvedomujeme, že sme im veľmi podobní. Máme svoje zvyky a tradície, ktoré sa snažíme dodržiavať. Lenže potom tých niekoľko dní uplynie a čo zostane? Plná kuchyňa použitého riadu a prázdne fľaše. Rodina sa rozíde za svojimi povinnosťami, zase vstúpime do všedného kolobehu. Čo je teda zmyslom a obsahom vianočných dní? Aby sme sa nechali potešiť. Aby sme prijali správu o narodení Spasiteľa, Krista Pána v Betleheme. Aby nás táto správa vyburcovala. Aby sme sa o jej pravdivosti chceli presvedčiť. Aby sme sa vydali hľadať Ježiša a presvedčili sa, že prišiel na svet zachrániť aj nás.

Aj tí najmenší spomedzi nás si už v advente postupne osvojovali pravdu, že na Vianoce si pripomíname narodenie nášho Pána Ježiša Krista. Už počas

adventu pripravovali svoje srdiečka na príchod Mesiáša. S nadšením a radosťou nacvičovali vianočný program na štedrovečerné služby Božie. V príbehu o slepom pastierikovi, ktorý bol jednoduchým skromným chlapcom čakajúci na príchod sľúbeného Mesiáša, deti vyjadrili pravé poslanstvo Vianoc. Aby naše Vianoce boli časom pokoja a radosti, aby sme nezabudli pri štedrovečernom stromčeku, či vianočnej rozprávke spomenúť si na Pána Ježiša, bez ktorého by Vianoce neboli.



Výstupenie najmenších

Január 2013

12. januára 2013 uzavreli manželstvo **Lukáš Škulec z Melčíc – Lieskového a Barbora Košíková z Novej Dubnice.**

† Sestra **Pavlna Kováčechová, rod. Zaťková** z Chocholnej – Velčíc, dcéra Adama Zaťku a Alžbety rod. Kováčechovej zomrela 23. januára 2013 vo veku 94 rokov.

† Brat **Milan Kudla** z Melčíc – Lieskového, syn Jána Kudlu a Emílie rod. Fábikovej zomrel 24. januára 2013 vo veku 72 rokov.

Novoročné zamyslenie

Aj pre tento rok sme si z Biblie vylosovali verš, ktorý nás potom sprevádza po celý nastávajúci rok. Úlohu vylosovať verš cirkevného zboru prijali sestry zo spoločenstva evanjelických žien. Nachádza sa v Starej zmluve, v 4. knihe Mojžišovej, 25. kapitole, veršoch 12-13a: „**HPa, dávam mu svoju zmluvu pokoja**

a bude pre neho i pre jeho potomstvo zmluvou večného kňazstva, pretože horlil za svojho Boha.“ Na prvých službách Božích v roku 2013 brat farár kázal práve na tento text.

Muži, už ste niekedy pri sledovaní futbalu alebo hokeja zažili situáciu, že mužstvo, ktorému ste fandili, prehralo zápas vďaka niekoľkým chybám v závere zápasu? A čo vy, ženy: Už sa vám niekedy stalo, že ste varili zložité a na prípravu náročné jedlo a až v samotnom závere, keď už bolo jedlo takmer hotové, ste ho pripálili, presolili, alebo inak pokazili? Hoci neradi, priznávame, že skoro každý má podobné skúsenosti. Dôsledky prehraného zápasu a skazeného jedla však zďaleka nie sú tak tragické, ako dôsledky pádu Izraelcov, o ktorom čítame v 4. knihe Mojžišovej, 25. kapitole.

Na prahu zaslúbenej krajiny, takmer v cieľi štyridsaťročného putovania po vyslobodení z egyptského otroctva, po najväčších víťazstvách, aké na svojej ceste získali, po toľkej výchove, ktorú dostali od Hospodina pri putovaní púšťou, potom ako sa toľkokrát presvedčili o moci a sile svojho Boha Izraelci zlyhali. Keď sa Moábcom nepodarilo žiadnym spôsobom Izrael oslabiť prišli s posledným plánom: Pošleme k nim naše moábske ženy a tie si už s nimi poradia! A ako čítame v Písme, ženy svoju úlohu splnili na výbornú. Zviedli izraelských mužov na scestie a primáli ich ku kompromisu vo viere. Ved' či nie je možné popri viere v Hospodina uctievať a klaňať sa aj moábskym božstvám?! Nepriatelia uistili izraelcov, že predsa nie je nič zlé na tom vzdať česť aj iným bohom v rámci pokojného spoluzitia s pohanskými susedmi.

Keď sme pre náš cirkevný zbor vylosovali verš na rok 2013 z kapitoly, ktorá opisuje túto tragickú udalosť v dejinách vyvoleného Božieho ľudu, ako prvé mi prišlo na um, že je to veľmi ťažký a na porozumenie náročný text. Ved' je tak ľahké pohoršiť sa nad smrťou a hromadným zabíjaním v dávnej histórii ľudstva. Vzápätí za tým nasledovali otázky: Môže nám tento text vôbec niečo povedať? Je niečo, čím nás môže oslovit'? Ale ako to už poznám, keď sa človek stíši a dá odpočinúť svojim myšlienkam, uvoľní priestor Duchu Svätému, ktorý začne konať. A tak prichádzam pred vás s otázkou: Nie je aj naša viera v dnešnej dobe plná kompromisov, aké vidíme aj medzi dávnymi izraelcami?

Žijeme v dobe, ktorá je plná kompromisov. Ako členský štát Európskej únie musíme prijať mnohé kompromisy spoločných zákonov. Práve tak je to aj so spoluzitím v jednom štáte, obci, rodine. Mnohé kompromisy sú pre fungovanie spoločnosti nevyhnutné. Ako sa však Boh pozerá na kompromis, ktoré sme schopní prijať v cirkvi. Krstíme, confirmujeme, sobášime ľudí bez vzťahu k Bohu. Sme ako spoločnosť, ktorá pre svoje prežitie urobí všetko, čo sa od nej žiada a nehladá pritom na svoje pôvodné poslanie – šíriť slovom i skutkom evanjelium Ježiša Krista. O hriechu hovoríme radšej všeobecne, aby sme sa nikoho nedotkli, nikoho

neurazili, veď čo ak naše napomenutie neprijme a prestane chodiť do kostola. To je predsa najpohodlnejšia odpoveď na kritiku. Náš experiment začína kompromisom s „maličkým“ hriechom, ale aké obrovské sú jeho dôsledky.

Zdá sa nám, že naše hriechy, ktoré konáme pod pláštikom kompromisu nemajú také tragické následky, ako kompromis o ktorom čítame v Písme svätom. V 9. verši je sumarizovaný dôsledok duchovného pádu Izraelcov týmito slovami: „Tou ranou bolo usmrtených dvadsať štyritisíc.“ Ale či to množstvo duchovne mŕtvych, ktorí okolo nás žijú nie je rovnako alarmujúce? Žijú bez Boha na svete. Možno ich rodičia, možno oni sami urobili malý, „neškodný“ kompromis s týmto svetom a otvorili si tak bránu do života bez viery. Žijú, ale cieľom ich života je zahynutie. Neuverili, neprijali Krista za svojho Záchrancu, ako teda môžu byť spasení?! Nechcú poznať Pravdu, kráčať po Ceste, ktorou je Ježiš a tak sa ženú diaľnicou vedúcou do zahynutia. Či nás to nedesí a netrápi? Veď sú to naši bratia a sestry! Práve tak ako tí mŕtvi na hraniciach zaslúbenej krajiny boli bratmi a sestrami ostatných z Božieho ľudu.

Keď Izraelci spoznali svoj hriech a jeho dôsledky, plakali pri vchode do svätostánku. Do tábora však prišiel pyšný mladý muž, Zimrí, a do svojho stanu si priviedol ženu – Midjánku. Bol to výsmech všetkých tých, ktorí sa kajali a ľutovali svoje hriechy, kvôli ktorým už toľkí zahynuli. Pinchás, Áronov vnuk, si vtedy vzal do ruky kopiju a oboch, Zimrího i ženu Midjánku, v tom stane prebodol. Naša ľudská reakcia na jeho čin je iste rôzna (pohoršenie, hrôza,...), ale všimnime si, čo o tomto Pinchásovom skutku súdi Boh. „Pinchás, syn Eleázára, syna kňaza Árona, odvrátil môj hnev od Izraelcov, pretože uprostred nich horlil za mňa. Preto povedz: Hľa, dávam mu svoju zmluvu pokoja a bude pre neho i pre jeho potomstvo zmluvou večného kňazstva, pretože horlil za svojho Boha.“

Hospodin chváli Pinchása a rozhodne sa uzavrieť s ním zmluvu pokoja, pretože horlil za svojho Boha. Myslím si, že práve slová „horliť za svojho Boha“ sú najdôležitejšou zvesťou tejto kapitoly a radostnou správou aj pre nás. Ukazujú nám totiž nielen na Pinchása, ktorý sa rozhorel pre svojho Boha a Jeho zákon, ale na samotného Krista. On celým svojím životom plnil vôľu svojho Otca a šíril okolo seba lásku, radosť, pokoj, odpustenie. Ukázal nám, že akýkoľvek kompromis s hriechom je nebezpečný a zradný. Pre množstvo našich „malých kompromisov“ bol prebodnutý na kríži, kde zomrel za hriechy nás všetkých. Diabol však Ježišovou smrťou nezískal víťazstvo. Práve naopak, bol porazený Kristovým vzkriesením.

Ľudia horlia za mnohé veci: chcú mať pokojný, bezpečný, šťastný život. Myslím si však, že mnohokrát si vyberú zlú cestu, ktorá ich neprivedie k týmto cieľom. Tou cestou totiž nie je egoizmus, peniaze, široké lakte, ale ako nám to povedal Pán Ježiš: On je Cestou. Kristovo horlenie za svojho i nášho nebeského Otca je nám všetkým príkladom, aby sme aj my zo svojho života odstránili to, čo nás odvádza od Boha. Tu je ukázaná cesta spásy – ak chceš byť zachránený, musíš horliť za

Hospodina a zachovať Mu svoju vernosť po všetky dni svojho života.

A tak si aj v tento prvý deň nového roku, vedení Božím slovom, chceme položiť otázku: Kde je teda moje srdce dnes? Komu patrí? Prajem vám všetkým, aby tento nový rok bol požehnaný a plný správnych rozhodnutí, aby sme si zvolili správne ruky, do ktorých vložíme svoj život. Amen.

Novoročný prihovor zborového dozorcú

Milé sestry a bratia,



tak ako každý rok, aj v tomto roku nám ešte znejú v ušiach novoročné vinše, prípitky a my jemne rozochvení po sviatočných chvíľach s rodinou a priateľmi vstupujeme do nového roku 2013. A zase sa začne stereotyp bežných pracovných dní. Mnohí začneme nový rok s novými skvelými predsavzatiami. Ale jedno príslovie hovorí, že predsavzatiami je vydláždená cesta do pekla. A nie je tomu naozaj tak? Koľko ráz sme sľubovali zanechať to či ono zlé a začať niečo dobré, hodnotné. A nevyšlo to! Prania, sľuby, plány. Sú súčasťou nášho života .

Napriek tomu skúsme si na prahu nového roka zaželať napr. nepodplatiteľné svedomie, trizvy úsudok, zdravý sedliacky rozum, poctivé pracovité ruky, ale i zmysel pre humor a dobrú náladu. A poprosiť Pána Boha, aby nám dal silu a zdravie všetky dobré predsavzatia aj splniť. Ak do Jeho rúk s dôverou vložíme svoje novoročné plány, On ich iste požehná.

Modlitba za kazateľa

Šafár tajomstva Božieho a rozsievateľ slova Tvojho je, Bože, i kazateľ náš, ktorého prácu najlepšie poznáš. Daj mu ducha rozumnosti, nech vodí ľud ku známosti, tiež aj k pravej pobožnosti, žehnaj mu Bože, z milosti, aby nás od hriechu odvádza, k pravde pokániu privádzal, a raz ako vodca pravý počul od Syna Tvojho: „Nestratil ani jedného.“

Amen

Organový koncert

Ani sme si nemysleli s akým záujmom sa stretne organový koncert. Po úspešnom koncerte v minulom v roku sme vyslovili otázku, kedy niečo podobné zorganizujeme opäť a tak si vychutnáme neopakovateľné chvíle v našom chráme. Ved' oddychovať pri dobrej hudbe dokážeme viacerí, no oddychovať pri tónoch kráľovského nástroja – organa to je už trochu iný relax. Cirkevný zbor

v spolupráci so žilinským konzervatóriom pre nás pripravili novoročné prekvapenie a **4. januára** zorganizovali organový koncert.

Na úvod všetkých prítomných srdečne privítal brat farár a neskrýval radosť, veď kostol bol takmer do posledného miesta zaplnený, čo prekvapilo i samotných účinkujúcich. S hrou na organe sa nám predstavila Marta Gáborová, ktorú na trúbke sprevádzal Radoslav Müller.

Zazneli skladby známe i menej známe. Očakávané i prekvapujúce. Melancholické i „nebesky“ radostné od J.S. Bacha, L. Vierneho, J.B. Loeilleta, W.A. Mozarta, G.P. Telemanna či A. Očenáša. O tom, že nádherný súzvuk vytvorili tieto dva nástroje, sme sa presvedčili všetci. Dlhotrvajúci potlesk bol odmenou našim účinkujúcim a zároveň znakom toho, že sa koncert vydaril.

Za všetkých slová poďakovania vyslovil brat farár a vyslovil otázku, ktorú bude dostávať teraz častejšie. Kedy bude ďalší koncert? Samotná sestra Gáborová prisľúbila, že to nebol jej posledný koncert v našom kostole. A my sa už aj na ďalší tešíme a ďakujeme.



*Marta Gáborová
a Radoslav Müller*

Muzikál Bedári

O tom, že v našom zbere je túžba po kultúrnych podujatiach svedčil aj dlhšie pripravovaný zájazd na muzikálové predstavenie Bedári dňa **26. januára 2013**. Muzikál Bedári podľa rovnomenného románu Victora Huga mal svoju parížsku premiéru v roku 1890. Odvtedy bol uvedený vo viac ako päťdesiatich svetových metropolách. Mestské divadlo Brno naštudovalo hru Victora Huga a v muzikálovej verzii ju ponúklo vypredanému hľadisku bratislavského Istropolisu.

Príbeh sa odohráva v období Parížskej revolúcie. Je o galejníkovi Jeanovi Valjeanovi, ktorý neustále uniká pred prenasledovateľmi i nespravodlivosťou doby. Našiel absolútne adekvátne javiskové spracovanie, v ktorom sa majstrovsky prelínajú príbehy hlavného hrdinu, jeho neúnavného prenasledovateľa policajného

komisára Javéra, malej siroty Cosety, ktorá nájde domov a nakoniec aj lásku študenta Mária a zvrhlo komická dvojica majiteľov hostinca Thénardierovcov, ktorí dokážu prežiť za všetkých režimov.

Predstavenie umocnilo vystúpenie 32-členného živého orchestra, trojrozmerné kulisy, množstvo dobových kostýmov, dokonalá prekombinovanosť scény. Úžasný výkon všetkých hercov bol v závere odmenený dlhotrvajúcim potleskom.

Zasadnutie zborového presbyterstva

Prvé zasadnutie zborového presbyterstva v kalendárnom roku 2013 zvolalo zborové predsedníctvo na **29. januára** do zborového domu.

Medzi prvé povinnosti presbyterov patrilo prerokovanie správy o finančnom hospodárení cirkevného zboru za kalendárny rok 2012 (viď tabuľka nižšie, stĺpec 2 a 3). Správu pripravili členovia hospodárskeho výboru na svojom zasadnutí 22. januára 2013. Zároveň konštatovali, že zostatok na bežnom účte k 31.12.2012 bol 38747,09 €, zostatok v pokladni k 31.12.2012 bol 164,67 € a bola prevedená fyzická kontrola. Inventárna komisia skontrolovala stav hnuťelného majetku cirkevného zboru 4. januára 2013 a potvrdila, že súhlasí s údajmi uvedenými v inventárnej knihe. Členmi hospodárskeho výboru bolo doporučené, aby sme poďakovali sestre účtovníčke Marte Mitanovej a sestre pokladníčke Viere Hladkej za vzorné vedenie účtov cirkevného zboru za rok 2012. Po prerokovaní na zborovom presbyterstve boli správy i poďakovanie odsúhlasené všetkými prítomnými presbytermi.

	Rozpočet 2012	Hospodárenie 2012	Rozpočet 2013
príjmy z majetku	2 900,00 €	5 035,60 €	5 000,00 €
dary a príspevky	24 100,00 €	31 286,32 €	26 300,00 €
- z toho dary	8 000,00 €	11 422,80 €	9 000,00 €
- z toho ofery	8 500,00 €	9 946,02 €	9 000,00 €
- z toho cirkevný príspevok	7 500,00 €	8 891,10 €	8 000,00 €
- z toho ostatné	100,00 €	532,40 €	300,00 €
- z predaja majetku		494,00 €	
ostatné príjmy	400,00 €	31,23 €	20,00 €
- z toho úroky	50,00 €	31,23 €	20,00 €
- z toho ostatné	350,00 €		
príjmy celkom	27 400,00 €	36 353,15 €	31 320,00 €

služby spolu	29 530,00 €	39 248,31 €	3 730,00 €
- z toho opravy	27 000,00 €	37 185,30 €	1 000,00 €
- z toho cestovné	700,00 €	806,15 €	900,00 €
- z toho reprezentácia	200,00 €	152,00 €	200,00 €
- z toho telefón	500,00 €	454,51 €	500,00 €
- z toho revízie	300,00 €		300,00 €
- z toho poisťky	330,00 €	325,70 €	330,00 €
- z toho ostatné	500,00 €	324,65 €	500,00 €
prevádzková réžia	12 850,00 €	11 702,92 €	13 150,00 €
- z toho časopisy	2 200,00 €	1 749,64 €	2 000,00 €
- z toho kancelárske potreby	300,00 €	486,20 €	400,00 €
- z toho čistiace potreby	20,00 €		100,00 €
- z toho PHM	50,00 €	26,03 €	50,00 €
- z toho ostatné	1 700,00 €	1 631,94 €	1 500,00 €
- z toho vodné	250,00 €	238,54 €	300,00 €
- z toho elektrická energia	1 100,00 €	990,03 €	1 100,00 €
- z toho plyn	6 500,00 €	5 906,78 €	6 500,00 €
- z toho daň z príjmu	600,00 €	562,69 €	1 070,00 €
- z toho daň z nehnuteľnosti	20,00 €	18,68 €	20,00 €
- z toho daň zrážková	10,00 €	5,87 €	10,00 €
- z toho poplatky	100,00 €	86,52 €	100,00 €
ostatné výdavky	1 620,00 €	1 955,37 €	1 620,00 €
- z toho príspevok vyššej COJ	1 400,00 €	1 588,68 €	1 400,00 €
- z toho príspevok iným COJ		160,00 €	
- z toho ostatné	220,00 €	206,69 €	220,00 €
výdavky spolu	44 000,00 €	52 906,60 €	18 500,00 €
rozdiel príjmov a výdavkov	-16 600,00 €	-16 553,45 €	12 820,00 €

V ďalšom bode programu zborový farár Ján Ochodnický predložil návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2013 (viď tabuľka vyššie, stĺpec 4), ktorý vypracoval hospodársky výbor. Bolo konštatované, že v položke opravy je nízky rozpočet, iba 1000 € a už teraz vieme, že v priebehu roku 2013 budeme musieť vykonať generálnu opravu stropu kostola, ktorá túto časť rozpočtu zmení. Návrh

rozpočtu bol odsúhlasený všetkými prítomnými.

Ďalej zborový farár predložil ku schváleniu žiadosť OÚ Adamovské Kochanovce na kúpu parcely č. 439/6 o výmere 118 m², ktorá je v 1/2 podiely s rímsko -katolíckou farnosťou Adamovské Kochanovce, t.j. 59 m², v navrhovanej cene 26 €/m².

Dňa 19.10.2011 na zasadnutí zborového presbyterstva a dňa 13.11.2011 na zasadnutí zborového konventu bol odsúhlasený predaj uvedenej parcely p. Martinovi Križkovi. Nakoľko OÚ Adamovské Kochanovce zastrešuje realizáciu stavby novej ulice pre rodinné domy a teda i majiteľov pozemkov, bolo doporučené odpredať parcelu č. 439/6 OÚ Adamovské Kochanovce. Po prerokovaní bol odsúhlasený návrh predaja.

Zborové presbyterstvo tiež odporučilo vydať v roku 2013 ročenku cirkevného zboru a schválilo zámer prenechať cirkevný pozemok (záhradu) za domom rodiny Hulvákovej do prenájmu pre prípad záujmu tretích osôb.

Na záver zborový dozorca Slavomír Šikuda poďakoval prítomným za účasť a zborový farár modlitbou ukončil zasadnutie zborového presbyterstva.

Február 2013

***Karin Masaryková**, prvé dieťa Pavla Masaryka a Ľubomíry Masarykovej, rod. Minárechovej z Chocholnej – Velčíc bola pokrstená 16. februára 2013.

***Branislav Jantošovič**, prvé dieťa Branislava Jantošoviča a Petry Jantošovičovej, rod. Pavlíkovej z Melčíc – Lieskového bol pokrstený 23. februára 2013.

† Sestra **Elena Horňáková, rod. Janáčová** z Chocholnej – Velčíc, dcéra Ondreja Janáča a Alžbety rod. Sucheja zomrela dňa 2. februára 2013 vo veku 91 rokov.

† Brat **Pavel Hlavatý** z Ivanoviec, syn Ondreja Hlavatého a Anny rod. Pavlíkovej zomrel 14. februára 2013 vo veku 86 rokov.

† Sestra **Anna Kadlečíková, rod. Mikušová** z Melčíc – Lieskového, dcéra Adama Mikuša a Anny rod. Nedorostovej zomrela dňa 28. februára 2013 vo veku 84 rokov.

Zborový ples

Dámy v pekných šatách, páni v oblekoch, tanec sprevádzaný Hrabovskou kapelou, dobrá zábava. Aj tak to vyzeralo na tohoročnom zborovom plese, ktorý sa

konal **1. februára**. Ples otvorili deti z detského domova, ktoré si pre nás pripravili spoločný tanec.

Náš cieľ bol splnený. Spoločne sme sa zabavili a prispeli sme aj na dobrú vec. Tento rok sme sa rozhodli, že peniaze venujeme na opravu stropu v našom kostole, ktorý bolo treba spevniť. Vyzberalo sa 305 €. Ďakujeme.

Biblický karneval

Detská besiedka dňa **10. februára 2013** bola nevšedná – niesla sa v duchu zábavy a tanca. Konal sa prvý ročník biblického karnevalu. Zborový dom sa zaplnil maskami, ktoré predstavovali rôzne známe biblické postavy zo Starej zmluvy, o ktorých sme sa prostredníctvom zaujímavých príbehov učili na nedeľnej besiedke. Pozvanie na karneval okrem iných prijal aj Dávid, ktorý s pomocou Božou porazil silného Goliáša, s pastiermi pricupitali nebojácne ovečky, nechýbal ani múdry kráľ Šalamún, ktorý rozsúdil spor dvoch žien o dieťa, nešťastná vdova so synom, ktorá dôverovala Pánu Bohu a s pomocou Elízea splatila svoje dlhy, kráľovná Ester, o ktorej bolo známe, že svojím odvážnym konaním zachránila svoj ľud. Všetci, aj tí menej odvážni bez masky, sa veselo zabávali a šantili vo dvojiciach, s kamarátmi v skupinkách, v kruhu i jednotlivo. V balónovej súťaži sa každý snažil svojším spôsobom prasknúť nafúknutý balón. Bum-bum-bum, balóny práskali a naša radosť a nadšenie sa stupňovali. Pripravené aktivity prebudili aj u dospelých chuť zasúťažiť si a zapojiť sa do karnevalovej tancovačky. Príjemným odpočinkom bolo posedenie pri rozvoniavajúcich fánkach, typických pre obdobie fašiangov, na ktorých sme si všetci pochutnali. Spoločne sme sa tešili aj na záverečné vyhodnotenie masiek. Zistili sme, že všetci sme boli najlepší a najoriginálnejší a tak si každý zaslúžil odmenu – diplom a malú sladkosť. Náš biblický karneval sme ukončili spoločnou modlitbou, v ktorej sme poďakovali Pánu Bohu za príjemne strávené chvíle plné radosti a oddychu, ale aj duchovného naplnenia. O rok sa tešíme opäť.



Výročný zborový konvent

Zborové predsedníctvo zvolalo riadne zasadnutie zborového konventu na predpôstnu nedeľu **10. februára 2013**. Úlohou výročného konventu je predovšetkým zhodnotiť život cirkevného zboru v duchovnej i materiálnej rovine. Z toho dôvodu po úvodnej modlitbe a schválení programu zaznela kňazská správa zborového farára Jána Ochodnického. Jej základom bol text z evanjelia podľa Lukáša 5,17-25, uzdravenie ochrnutého. Poukázal v nej na nelichotivú situáciu, keď viacerí bratia a sestry opúšťajú spoločné zhromaždenia. Kňazská správa bola odsúhlasená všetkými prítomnými oprávnenými hlasovať.

Zborový farár ďalej predložil správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2012, v ktorej detailne vysvetlil príjmy a výdavky za rok 2012. Predložil tiež návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2013. Bolo konštatované, že v položke opravy je nízky rozpočet, iba 1000 € a už teraz vieme, že v priebehu roku 2013 budeme musieť vykonať generálnu opravu stropu kostola, ale zatiaľ chýbajú potrebné stanoviská stavebného statika. Správu o hospodárení cirkevného zboru i návrh rozpočtu konventuáli schválili.

Zborový farár predložil žiadosť obce Adamovské Kochanovce na kúpu parcely č. 439/6 odčlenenej od parcely 439 geometrickým plánom 36335924-217-10 o výmere 118 m², ktorá je ½ podiely s rímsko-katolíckou farnosťou Adamovské Kochanovce, t.j, 59 m² v navrhovanej cene 26 € / m². Žiadosť obce bola schválená.

V časti programu rôzne neboli predložené žiadne návrhy a požiadavky zo strany konventuálov.

Zborový dozorca brat Slavomír Šikuda poďakoval za účasť na zborovom konvente a zborový farár zakončil konvent modlitbou. Na záver sme spoločne zaspievali hymnickú pieseň „Hrad prepevný“.

Marec 2013

† Sestra **Anna Pavlíková rod. Kvasnicová** z Adamovských Kochanoviec, dcéra Jána Kvasnicu a Zuzany rod. Šargavej zomrela dňa 1. marca 2013 vo veku 91 rokov.

† Sestra **Zuzana Kubovicová** z Ivanoviec, dcéra Jána Kubovica a Anny rod. Pavlíkovej zomrela dňa 25. marca 2013 vo veku 89 rokov.

† Brat **Ján Masár** z Ivanoviec, syn Jána Masára a Boženy rod. Zongorovej zomrel dňa 26. marca 2013 vo veku 54 rokov.

ProChrist

Čo vlastne ProChrist znamená a čo sa skrýva za týmto slovom, ktoré je pre mnohých úplne neznáme? Ide o formu evanjelizácie – zvestovania evanjelia, ktoré sme mohli naživo sledovať prostredníctvom satelitných prenosov z nemeckého Stuttgartu v dňoch od **4. do 11. marca 2013** v zborovom dome.

Prostredníctvom mnohých ľudí, ktorí zažili neopakovateľné stretnutia s Bohom, nám boli zvestované úžasné svedectvá. Svojimi oslovujúcimi kázňami nás povzbudili bratia farári Steffen Kern a Ulrich Parzany.

V živote ide o to, čomu veríme a čomu nie. Ide však aj o „neuveriteľnú“ skutočnosť, že Boh - Stvoriteľ sveta sa chce stretnúť osobne s Vami. Na konci každého stretnutia sme boli pozývaní, aby sme pristúpili ku krížu. Spoločne sme sa mohli modliť a zveriť svoj život Ježišovi, vyznať, že Mu chceme patriť a nasledovať Ho.

Celým týždňom sa tiež niesla hymna ProChristu. Pieseň s názvom Boh na nás nezabudol. Je to úžasná zvesť, ktorá by nás mala sprevádzať po celý život.

Témy jednotlivých večerov vám prinášame v skratke:

Kde nájsť pravé šťastie?

Toto bola téma prvého večera, počas ktorého kazateľ hovoril o viacerých druhoch šťastia.

1. Šťastie spoločenstva. Keď nie sme sami. Ale potom je tu nešťastie, keď sa spoločenstvo rozbije, keď sa nám priateľ obráti chrbtom.
2. Šťastie náhody. Výhra v lotérii je klasický príklad náhodného šťastia. Potom existujú aj nešťastné náhody, nehody. Byť v nesprávnom čase na nesprávnom mieste, keď sa v okamihu všetko zmení.
3. Chvilkové šťastie. Šťastie, ktoré nám preteká medzi prstami. Často je to len chvíľka, okamih. A potom to šťastie zrazu zmizne. Tak prežívame chvíľky, ktoré môžu náš život obohatiť, ale rovnako aj zatŕažiť.
4. Šťastie z plnosti alebo šťastie z utíšenia. A potom existuje pocit, že padáme. Stále padáme a padáme a vynára sa len otázka, kedy narazíme.

Vidíme, že každé šťastie je pominuteľné. A my balansujeme medzi omamným pocitom a katastrofou. Kde teda nájdeme šťastie? Ježiš nám o ňom hovorí vo svojich blahoslavenstvách. A vždy k slovám o šťastí, pridáva aj prísľub toho, čo budú prežívať tí, ktorí budú blahoslavení – šťastní.

V závere večera sme dostali 3 rady do života, 3 srdcové záležitosti:

- Jednoducho sa spoľahnite na Boží prísľub. Dôverujte Jeho prísľubu.

- Odvážte sa ku krokom viery. Život viery zažijeme len vtedy, keď sa k tomu odhodláme.

- Nechajte sa pozhnať. Nechajte si darovať slovo Božie.

Nejde tu o výhru v lotérii, nejde o euforické šťastie, nejde o úžasné auto, veľký dom. Ide o náš život, ide o všetko.

Téma druhého večera bola: Koľko sietí potrebuje človek? Žijeme v dobe, keď

sme všetci prepojení, zosieťovaní. Rozhodujúce sú prepojenia - siete, ktoré máme s inými ľuďmi – s rodinou, priateľmi, susedmi, spolupracovníkmi.

Keď necháme Ježiša, aby vstúpil do našich životov a bol súčasťou aj našich vzťahov, potom On dokáže neuveriteľné veci. On môže uzdraviť aj vzťahy s ľuďmi, s ktorými nevychádzame. S tými, ktorých by sme možno najradšej nevideli a vylúčili zo svojich životov.

Dostali sme aj 3 rady do vzťahu s Ježišom:

- Hľadte na Ježiša, hľadte ako prichádza z kríža. Má prebodnuté ruky.
- Buďte pred Ježišom čestní. Ukážte mu sieť vašich vzťahov.
- Dovoľte Ježišovi, aby vám poslužil.

A tento vzťah vydrží. Tie vzťahy, spojenia, ktoré máte s ľuďmi sa raz skončia. Raz budete sami, ale Ježiš bude pri vás. Keď sa raz rozlúčite, aby ste opustili tento svet, potom tam budete len vy a Ježiš.

Čo majú peniaze spoločné s vierou – toto bola téma tretieho večera. V živote potrebujeme dve veci. Istotu a uznanie. A peniaze nám obidvoje ponúkajú. Musíme si však dať pozor, aby sa peniaze pre nás nestali modlou. A nejde len o peniaze, ktoré máme. Aj peniaze, ktoré nemáme, môžu terorizovať náš život. Peniaze môžu byť modlou, ktorá človeka zničí. My však máme byť bohatí v Bohu. Čo je skutočné bohatstvo? Lásku, ktorú nám Boh daruje, nám ani smrť nemôže vziať. Nič nás nemôže odlúčiť od lásky Božej, ktoré je v Kristu Ježišovi.

Obsahom štvrtého večera bolo hľadanie odpovede na otázku: **Čo pomáha keď trpíme?** Nepoznáme odpoveď na to, prečo musíme trpieť. To, čo nám pomôže, je Božia blízkosť, ktorá nás v našom utrpení vezme do náručia. On prichádza v ukrižovanom Ježišovi a objíma ťa. Tak ako matka vezme svoje plačúce dieťa do náručia a povie: „Som tu.“ Túto skúsenosť potrebujeme a Boh ktorý sa ukázal v Ježišovi je tu pre nás. On pozná našu bolesť.

Môj Boh, tvoj Boh, žiaden Boh? Pýtal sa kazateľ v piaty večer. Môžeme k Bohu pripojiť nejaké privlastňovacie zámeno – môj, tvoj Boh? Boh nám predsa nepatrí. To naozaj nesmieme, ale Boh toto chce. On chce byť mojím Bohom, chce byť tvojím Bohom. Boh chce byť vo vzťahu s nami. On chce k nám patriť a chce, aby sme my patrili Jemu.

V šiesty večer zaznela otázka: **Akú cenu majú naše hodnoty?** V dnešnej dobe sú nám vnucované rozličné hodnoty. Musím robiť to, čo odo mňa očakáva väčšina? Ježiš hovorí, že do neba vedie tesná brána a úzka cesta. Ale dav cez tesnú bránu neprejde. To môže iba jednotlivec. Aby sme prešli cez širokú bránu, nemusíme urobiť celkom nič. Stačí sa nechať unášať davom. Ale táto cesta vedie do záhuby. Nezabúdajme, že po prúde plávajú iba mŕtve ryby. Ako teda kráčať po úzkej ceste? Aké sú tie správne hodnoty? Ježiš hovorí: „Ja som cesta.“, tak sa nechajme viesť Ním a nie davom a On nám tú cestu ukáže.

V siedmy večer sme sa pýtali: Môže byť láska trvalá? Niekedy máme pocit, akoby

láska zomierala. Ale je to preto, lebo sa láska scvrkla na pocit. Dôjde ku vzplanutiu, ktoré postupne vyhasína. Láska vo svojej podstate nie je len pocit, ona je v prvom rade rozhodnutie pre druhého človeka. Rozhodnutie dať druhému svoj život, svoju silu, svoj čas. Všetko čo som a mám, má byť pre toho druhého. Až po obetovanie života. To má byť láska v najhlbšom zmysle slova. A takou láskou nás miluje Boh.

Posledný večer bol venovaný otázke: **Môžeme stratiť budúcnosť?** Svoju budúcnosť nepoznáme. Jediný, kto ju pozná je ten, ktorý prišiel z druhej strany smrti. On prišiel z iného vesmíru a času. Ten, ktorého Boh vzkriesil. On môže povedať, čo prinesie budúcnosť. Čo je cieľom dejín? Že Ježiš príde, vzkriesi mŕtvych a bude súd. A k tomuto cieľu by mal byť nasmerovaný aj náš život. To je budúcnosť, na ktorú by sme sa mali upriamiť. Vtedy sa nás Boh opýta, čo sme urobili s tým, čo nám bolo zverené. My preto musíme byť pripravení a mať na pamäti Ježišove prikázanie: „Bdejte!“

Sme vďační Pánu Bohu, že nám pomohol pripraviť tieto satelitné prenosy, ktoré sa stretli s pozitívnou reakciou. Veď každý večer bola spoločenská miestnosť v zborovom dome obsadená takmer do posledného miesta a niektoré večery nestačili ani všetky prinesené stoličky. Z niektorých miest, na ktorých sa ProChrist uskutočňoval rovnako ako v našom cirkevnom zbore prichádzali správy o zlyhávajúcej technike, prerušovaní vysielania, atď., ale u nás všetko fungovalo každý večer bez problémov. Aj vďaka tomu sme prežili nádherné a oslovujúce spoločenstvo. Ďakujeme všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zaslúžili o všetko potrebné k zvládnutiu tak náročného projektu.



Pôstny modlitebný týždeň

V týždni medzi **5. a 6. pôstnou nedeľou** sa v našom cirkevnom zbore konali každodenné modlitebné stretnutia. Pôstny modlitebný týždeň sa začal v Melčiciach, v utorok sme sa stretli v Ivanovciach, v stredu v Lieskovom, vo štvrtok v Kochanovciach a v piatok v Chocholnej - Veľčiciach. Zamyslenia na jednotlivé dni pripravila sestra farárka Mgr. Janka Maťová z Gemerskej Polomy. Slová „Kristus – Baránok Boží nás učí vytrvalosti a vernosti“ boli hlavnou myšlienkou celého týždňa. V prvý deň sme si vypočuli výzvu „Buď verný učení a presvedčeniu“. Myšlienkou „Čerpaj múdrosť na spasenie z Písma“ sme sa zaoberali na druhom stretnutí. Tretí deň bol venovaný vyzvaniu „Bohom vdýchnuté Písmo nech ťa učí a vychováva“. Ďalší deň sme pokračovali témou „Zdokonaľuj sa v Božieho človeka“ a posledné stretnutie malo obsah „Pamätaj na Boží a Kristov súd“.

Pašiové nedele



Posledné dve pôstne nedele majú nielen osobitný názov, ale aj iný poriadok služieb Božích. V Smrtnú nedeľu, ktorá sa tiež nazýva Predpašiová nedeľa sa na službách Božích čítajú svedectvá zo Starej zmluvy predpovedajúce utrpenie a smrť nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. V túto nedeľu tieto texty čítal brat farár.

V Kvetnú nedeľu čítali svedectvá z Novej zmluvy o utrpení nášho Pána sestry Lenka a Zuzka Fabianové z Melčíc – Lieskového. Dokončenie evanjeliových svedectiev o utrpení a smrti Ježiša Krista sme si vypočuli počas Veľkopiatočných pašiových služieb Božích. Čítali ich sestry Elena Šikudová, Darina Chrenková st., Ľubomíra Adamčiová, Jarmila Šebánová, Anna Petrová, Anna Grumbláková, Anna Pavlíková, Emília Vašková, Veronika Vaculová, Anna Krecháčová, Eva Kadlečiková, Elena Wilkinsonová.

Organový koncert

Keďže záujem o organovú hudbu v našom zbore neúficha, mohli sme sa v tomto roku tešiť na druhý koncert, ktorý pre nás pripravili Žilinské konzervatórium a náš cirkevný zbor. V piatok **22. marca 2013** sme si teda opäť mohli vychutnať neopakovateľné chvíle pri počúvaní vážnej hudby.

Úvodné slovo patrilo bratovi farárovi, ktorý prítomných srdečne privítal. S hrou na organe sa nám predstavili Marta Gáborová a Martin Augustín, s flautou sme mohli po dlhšej dobe počuť Inku Peťkovskú a Silviu Augustínovú. Vystúpenie bolo obohatené o nádherný soprán Dominiky Machutovej. Koncert bol venovaný 328. výročiu narodenia J.S. Bacha a o tom, že sa vydaril svedčil aj dlhotrvajúci potlesk. Sme radi, že sestra Gáborová svoje slovo dodržala (že to nebol jej posledný

koncert v Adamovských Kochanovciach) a my veríme, že ani toto nebol ešte jej posledný koncert v našom chráme.

Všetkým účinkujúcim sa poďakoval brat farár a my sa tešíme na ďalší koncert.



Marta Gáborová

Veľkonočné sviatky

Ak by ste sa spýtali, väčšina ľudí by za najdôležitejšie sviatky roka označila Vianoce. Kresťanský pohľad je však v tomto smere menšinový, pretože za hlavné sviatky označujeme Veľkú noc. Sem totiž vedie to krásne betlehemske narodenie: ku krížu a ku vzkrieseniu.

Lenže práve toto vzkriesenie je pre človeka nepochopiteľné. Ťažko sa opisuje, nevieme, ako prebehlo a ako si ho máme predstaviť. Možno aj preto sa Vianoce oslavujú lepšie: narodenie dieťaťa, to všetci poznáme. Všetci sme to prežili na vlastnej koži, hoci si to nikto z nás nepamätá. Vzkriesenie sme naproti tomu neokúsili a o priebehu vzkriesenia nemáme žiadne správy.

O narodení Ježiša Krista, o Jeho pôsobení aj o Jeho smrti sa môžeme rozprávať s kýmkoľvek. Sú to historicky preukázateľné fakty. Tým však dokázateľná história končí. Ale čo bolo ďalej? Čo bolo po Ježišom ukrižovaní, smrti a pohrebe? V Biblii môžeme ďalej čítať o prázdnom hrobe. Medzi tým ale predsa niečo chýba! Medzi uložením Ježišovho tela do hrobu a nedeľným ránom, kedy je hrob prázdny. Táto medzera je dôležitá, zásadná: vzkriesenie. Vzkriesenie zjavne prebehlo, ale Biblia ho neopisuje. To, čo sa odohralo, bolo výlučne Božie konanie, ku ktorému žiadny človek nemá prístup. A tak ako každé Božie konanie, aj toto poznáme podľa toho, čo spôsobilo, ako sa prejavilo. Pánu Bohu nikto nemôže pozeráť pod ruky. Samotný priebeh vzkriesenia nám ostáva skrytý, takže nikto nemôže povedať: ja som to videl, presne viem, ako to prebieha. Preto sa nám o vzkriesení zle hovorí, preto o ňom hovoríme v obrazoch.

Ale hovoríme o ňom. Hovoríme o ňom, pretože veríme, že prebehlo. V tej biblickej „medzere“ prichádza k slovu viera. Až pod kríž môže ísť aj ten najkritickejší historik. Ale táto medzera medzi krížom a prázdny hrobom vyzýva človeka, aby uveril, že Kristus bol vzkriesený. A ak sa to stane, potom

pre veriaceho človeka prestáva byť tento okamih medzerou, ale stáva sa naopak naplnením: naplnením Božích prisľúbení, naplnením zmyslu života, naplnením našej vlastnej záchrany. A k tomu nepotrebujeme vedieť, ako sa vzkriesenie presne udialo. Stačí nám viera v to, že sa to stalo. Že Boh vzkriesil Ježiša Krista z mŕtvych.

Znie to tak jednoducho: Človek uverí, že Ježiš bol vzkriesený a jeho život má zrazu zmysel, všetko do seba zapadá, viera nesie človeka a on ju hlboko prežíva. Ale je to skutočne tak jednoduché? Keď sa obzriete na svoj doterajší život: bol váš život vo viere takto jednoduchý? Asi nie!

Aj nad tým sme uvažovali počas veľkonočných slávnostných služieb Božích. Počas tomu nenasvedčovalo, veď Veľkú noc pod snehovou perinou už dávno nik z nás neprežíval. Napriek tomu nás vo vnútri hrialo teplo Božej lásky.



Kristus vstal z mŕtvych, Haleluja!

Apríl 2013

† Sestra **Anna Ševčovicová rod. Ondrejičková** z Ivanoviec, dcéra Štefana Ondrejičku a Evy rod. Adamkovičovej zomrela dňa 5. apríla 2013 vo veku 93 rokov.

† Brat **Ondrej Chrenko** z Melčíc – Lieskového, syn Jána Chrenku a Evy rod. Nedorostovej zomrel 9. apríla 2013 vo veku 95 rokov.

Biblická olympiáda

V školskom roku 2012/2013 sa opäť aj v našom cirkevnom zbore konala Biblická olympiáda. Tentoraz boli pre 1. kategóriu (3. a 4. ročník) určené témy

zo Starej zmluvy: Gideon, Jefe, Samson, Rút, Samuel a z Novej zmluvy texty o Ježišových učeníkoch od ich povolania až po Ježišovo vstúpenie na nebesá. V 2. kategórii (5. a 6. ročník) zo Starej zmluvy: Józua, Gideon, Jefe, Samson, Rút, Samuel a z Novej zmluvy texty o Ježišových učeníkoch od ich povolania až po Ježišovo vstúpenie na nebesá. Do seniorálneho kola olympiády postúpili v 1. kategórii Ella Kontrová a Nikola Janíková a v 2. kategórii Alžbeta Tomková.

Seniorálne kolo Biblickej olympiády sa konalo **12. apríla** v Timoradzi, filiálke Cirkevného zboru Podlužany. Po úvodných službách Božích v chráme Božom zasadli žiaci k písomným testom v budove kultúrneho domu. Po ich vyhodnotení odbornou komisiou sa na 3. mieste vo svojej kategórii umiestnila zástupkyňa nášho cirkevného zboru Ella Kontrová. Gratulujeme a prajeme mnoho duchovného úžitku zo získaných vedomostí.

Konfirmácia

Na záver dvojročného konfirmačného vyučovania sa v sobotu **13. apríla** za prítomnosti rodičov, krstných rodičov, starých rodičov, ako aj členov cirkevného zboru konala skúška z vedomostí, ktoré si konfirmandi osvojili. Po úvodnej liturgii a príhovore zborového farára konfirmandi odpovedali na 48 ľahších i ťažších otázok, ktoré po prekonaní úvodnej trémy úspešne a správne zodpovedali.

Na druhý deň potvrdili svoju krstnú zmluvu, vyznali vieru v trojjediného Pána Boha a po prvýkrát prijali sviatosť Večere Pánovej sestry Silvia Augustínová, Petra Blažejová, Denisa Dadová, Gabriela Fabianová, Michaela Hlavandová, Lucia Ondrášková, Katarína Ozimá a brat Matej Ondrášek.



Kázeň vychádzala z podobenstva o dvoch staviteľoch z Evanjelia podľa Matúša 7,24-27. V úvode brat farár opísal stretnutie dvoch priateľov. Prvý z nich hovorí: „Vieš, čo je nové? Stal som sa kresťanom!“ „Hm, tak to znamená,“ vraví ten druhý, „že toho musíš veľa vedieť o Ježišovi Kristovi. Kde sa narodil, kde žil...“ „Uhm, neviem,“ hovorí ten prvý. „Tak aspoň vieš, čo učil a čo robil.“ „Tak to tiež neviem, aj keď by som o ňom veľmi rád niečo vedel“ vraví ten nový kresťan. „Tak ako v Neho môžeš veriť, keď o ňom prakticky nič nevieš?“ čudoval

sa jeho priateľ. „No je pravda, že toho o Ježišovi veľa neviem, ale jedno viem určite. Bol som alkoholik, svoju ženu som bil a deti sa ma báli. Ale Ježiš to zmenil. Preto v Neho verím.“

Ako často to v našej cirkvi robíme presne opačne. Miesto viery ponúkame deťom informácie, vedomosti, učivo. A myslíme si, že im tak odovzdávame dedičstvo viery. Že to je akýsi nutný predpoklad k viere. Ale znovu a znovu zisťujeme, že tak to nefunguje. Je určite potrebné veľa vedieť o Ježišovi, poznať Bibliu alebo si pamätať niečo z konfirmačného učiva. Ale čo je naozaj dôležité, je mať Ježiša vo svojom srdci a žiť z Jeho moci a sily. Mať to jedno potrebné - svojho Spasiteľa a Pána, ktorému patrí.

Záveje

18. apríla 2013 naše kroky smerovali do Trnavského divadla na predstavenie **Záveje**. Hru napísal evanjelický kňaz Vladimír Hurban Vladimírov, vnuk Jozefa Miloslava Hurbana, dolnozemský Slováč, ktorý prežil celý svoj plodný život vo svojom rodisku Starej Pazove neďaleko Belehradu. **Záveje** sú prvou významnejšou hrou ktorá naznačila jeho umelecké smerovanie. Je to hlboká sonda do psychiky prostého dedinského človeka a do uzavretého, svojrázneho, hrdého a k pôde a majetku pripútaného prostredia dolnozemskej dediny. Hra je veľmi aktuálnu, pretože hovorí o niečom, čo všetci dôverne poznáme - o absencii snahy počúvať a pochopiť jeden druhého. Bolo to počuť z mnohých úst, je to takmer ako u nás v rodine.... S divadelnou hrou sa predstavilo Martinské komorné divadlo, ktoré bolo na hosťovaní v Trnave.

Úraz, ktorý ovplyvnil život cirkevného zboru

Možno sú slová nadpisu prekvapujúce, ale plne vystihujú to, čo sa prihodilo v nedeľu **21. apríla** v podvečerných hodinách nášmu bratovi farárovi a aký to malo dosah na jeho život, život jeho rodiny, ale aj na život jeho veľkej duchovnej rodiny – nášho cirkevného zboru.

V uvedený deň brat farár spadol tak nešťastne, že utrpel trojnásobnú zlomeninu členku a ďalších kostí pravej nohy. Ešte v ten večer bol operovaný vo Fakultnej nemocnici Trenčín. Prognóza lekárov nebola potešujúca: liečenie, ktoré si bude vyžadovať i ďalšiu operáciu bude trvať minimálne pol roka až jeden rok.

Zastupovania brata farára sa veľmi promptne ujala sestra seniorka ThDr. Eva Juríková, ktorá prisľúbila svoju osobnú pomoc, ako aj výpomoc seniorálneho kaplána. Vyučovanie náboženstva v základných školách a v materských školách po bratovi farárovi prevzala sestra Bc. Veronika Vaculová, ktorá bola prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne už k 1. januáru poverená dobrovoľnou službou v našom cirkevnom zbore. Jej výpomoc mala pôvodne trvať do 30. mája, ale kvôli vzniknutej situácii pokračovala vo výučbe až

do konca školského roku. Rovnako tak pokračovala aj v konfirmačnom vyučovaní.



Jozef Pacek, seniorálny kaplán

Služby Božie v čase liečby vykonával brat Mgr. Jozef Pacek, seniorálny kaplán (5. mája, 9. mája, 19. mája, 20. mája, 23. júna, 30. júna, 7. júla, 14. júla, 4. augusta), brat Mgr. Ján Sadloň, kaplán v Trenčíne (28. apríla, 12. mája, 9. júna, 16. júna, 21. júla), sestra Mgr. Jana Drottnerová, zborová farárka v Zemianskom Podhradí (26. mája a 2. júna) a sestra ThDr. Eva Juriková, seniorka Považského seniorátu (28. júla a 11. augusta). Uvedení bratia kapláni a sestry farárky tiež

v našom cirkevnom zbore sobášili, krstili a pochovávali.

V dirigovaní zborového spevokolu brata farára zastúpil brat kantor Martin Augustín. Keďže sa mu vedenie spevokolu zapáčilo a má k nemu vďaka prebiehajúcemu štúdiu na konzervatóriu potrebné predpoklady pokračuje vo vedení spevokolu aj naďalej.

Rekonvalescencia zborového farára prebiehala vďaka uzdravujúcej moci Božej pomerne úspešne, a preto sme mohli brata farára medzi nami privítať už 15. augusta. Prvé služby Božie, na ktorých poslužil boli 18. augusta, v 12. nedeľu po Svätej Trojici. Privítali sme ho s radosťou a netradične aj potleskom pri jeho vstupe do chrámu Božieho. Na službách Božích sa spolu s nami poďakoval Pánu Bohu za to, že ho neopustil ani v ťažkých chvíľach bolesti a poďakoval sa i nám za modlitby, v ktorých sme za neho prosili a prosíme.

Máj 2013



*Manželia Vladimír
a Zuzana Staňákoví*

18. mája 2013 uzavreli manželstvo **Vladimír Staňák** z **Adamovských Kochanoviec** a **Zuzana Tajbošová** zo **Zvolena**.

***Katarína Misárošová**, druhé dieťa Vladimíra Misároša a Alexandry Misárošovej, rod. Kabátovej z Adamovských Kochanoviec bola pokrstená 4. mája 2013.

*Dňa 25. mája 2013 boli po predchádzajúcej príprave pokrstení dospelí: **Jana Staňáková**, dcéra Ivana Staňáka a Janky Staňákovovej, rod. Hodulíkovej z Melčic- Lieskového, **Martin a Roman Fabianoví**, synovia Miroslava Fabiana a Ľudmily Fabianovej, rod. Schneiderovej z Melčic – Lieskového a **Dalibor Šikuda**, syn Petra Šikudu a

Miroslavy Šikudovej, rod. Fabianovej z Melčíc – Lieskového.

†Brat **Ján Mikušat'** z Adamovských Kochanoviec, syn Ondreja Mikušat'a a Anny rod. Križanovej zomrel 5. mája 2013 vo veku 68 rokov.

†Sestra **Anna Frňová, rod. Šedovičová** z Adamovských Kochanoviec, dcéra Michala Šedoviča a Alžbety rod. Miklášovej zomrela dňa 19. mája 2013 vo veku 84 rokov.

Jún 2013



*Manželia Tomáš
a Petra Manduchovi*

1. júna 2013 uzavreli manželstvo **Tomáš Manduch z Trenčína a Petra Jurčová z Trenčína.**

15. júna 2013 uzavreli manželstvo **Martin Fabian z Melčíc – Lieskového a Lucia Ďat'ková z Ivanoviec.**

21. júna 2013 uzavreli manželstvo **Marek Kadlečík z Melčíc – Lieskového a Jana Staňáková z Melčíc – Lieskového.**



Andrejko s najbližšími

***Andrej Novák**, prvorodený syn Petra Nováka a Zuzany Novákovej, rod. Neshodovej z Bratislavy bol pokrstený 8. júna 2013.

***Peter Marcus Berko**, prvorodený syn Petra Berku a Alice, rod. Jurákovej bol 29. júna 2013 pokrstený v CZ Bzince pod Javorinou.

***Sofia Križková**, druhorodená dcéra Róberta Križku a Ingridy Križkovej, rod. Gulánovej z Ivanoviec bola pokrstená 29. júna 2013.

* **Bože a Otče do ruky Tvojej s dôverou vkladáme dieťa svoje ...**

V 1. nedeľu po Svätej Trojici 2. júna sme prežívali nevýslovnú radosť v našom chráme, lebo počas služieb Božích bol prisluhovaný aj krst svätý a my sme mohli byť jeho súčasťou. **Spolu s rodinou Fabianovou sme prežívali požehnané chvíle pri krste malej Zuzanky.** Je už tretím dieťaťom, ktoré spoločne rodičia priniesli pred oltár Hospodinov. V týchto našich ťažkých podmienkach je to pre všetkých nás nesmierne povzbudzujúce a pozdvihujúce.

„Zároveň ste pre nás príkladom, keď môžeme sledovať vašu odvahu – vziať

na seba tú veľkú zodpovednosť a stať sa kresťanskou evanjelickou rodinou“, zdôraznila vo svojej kázni sestra farárka Janka Drottnerová. Pripomenula nám tiež: „Malá Zuzanka je pre naše spoločenstvo viditeľným znakom Božej lásky k nám a stelesnením krásnej pravdy – **Hospodin na nás nezabúda**. Do Božích dlaní bude odteraz vryté aj jej meno.

Meno Zuzana pochádza z hebrejského mena Šošana, čo v preklade znamená ľalia, alebo vodná ľalia lotos. Šošana kvet ľalie pre nás predstavuje nevinnosť, čistotu a úprimnosť. A taká nech je aj jej viera čistá a úprimná. To je úloha i pre vás, jej starších súrodencov a rovnako i pre celé naše spoločenstvo, nech nikto nezvedie na hriech týchto maličkých, ale zachová v nich a upevňuje čistú vieru. V Zuzanke nám predsa Pán Boh dáva novú nádej a nové svetlo a my si ho musíme chrániť a starať sa oň, aby nám rýchlo nevyhaslo.

Pán Boh bude s vašim dieťaťom na všetkých cestách života, bude s ním pri všetkých jeho pádoch, skúškach, problémoch, radoostiach i starostiach. Nikdy naňho nezabudne, lebo si ho vryl do svojich dlaní, spravil ho súčasťou svojho tela. Pripomínajte každý deň vašej dcérke a všetkým vašim deťom túto pravdu, ktorá im v živote bude veľkou pomocou a oporou.“

Veríme, že tieto slová si vypočuli a osvojili nielen príbuzní malej Zuzky, ale všetci prítomní rodičia.



Sestra farárka Jana Drottnerová odovzdáva rodičom Fabianovým rozpomienku na krst

† Sestra **Anna Kallová, rod. Kolárová** z Chocholnej – Velčíc, dcéra Štefana Kolára a Kataríny rod. Jurčovej zomrela dňa 22. júna 2013 vo veku 89 rokov.

Ako sme oslavovali MDD

Prvá júnová nedeľa aj na službách Božích patrila deťom. S úsmevom na perách sa stretli staršie, mladšie no a aj tie naše najmenšie detičky – besiedkári, ktorí sa s radosťou a odvahou zapojili do akcie s názvom: „Buď Danielovým kamarátom“. Príbeh so Starej zmluvy, o ktorom sme si rozprávali na besiedke, nám pripomínal, že tak ako Daniel so svojimi kamarátmi milovali Pána Boha, tak

aj my máme nášmu Pánovi dôverovať a milovať Ho, pretože On sa o nás vždy postará, v dobrom či v zlom. A tak, kto chcel získať titul „Danielov kamarát“, musel byť úspešný v jednotlivých disciplínach na stanovištiach s netradičnými názvami: Odkaz na stene – lúštili sme zašifrovaný veršik z Biblie, Daniel v ohnivej peci – zviazani kamaráti sa snažili, čo najskôr dostať „z ohnivej pece“, Daniel v jame s levmi – pokúšali sme sa loptičkami trafiť do jamy „s levmi“. Po súťažiacich na nás čakalo posledné stanovište s názvom „S Danielom na hostine“, kde bolo ľahké uhádnuť, čo nás čaká. Pochutnali sme si spoločne na sladkom občerstvení, zaspievali si a poďakovali Pánu Bohu, že sme v Jeho prítomnosti mohli prežiť sviatok, ktorý patril všetkým deťom.

Stretnutie spevokolov Považského seniorátu na Lubine

V 1. nedeľu po Svätej Trojici **2. júna** sa v Lubinskom kostole konala prehliadka spevokolov Považského seniorátu. Pozvanie prijalo spolu 18 spevokolov, z toho jeden hosťujúci spevokol zo Srbskej Pivnice, ktorý bol na návšteve v CZ v Podlužanoch.

Stretnutie otvorila moderátorská dvojica sestra seniorka Eva Juríková a brat seniorálny kaplán Jozef Pacek. Brat kaplán mal netradičný nástup piesňou Keď sa na mňa bieda valí, v svete sa mi zle deje ... (ES 516).

Na prehliadke sa predstavili spevokoly z Lubiny, Trenčianskych Stankoviec, Podlužian, Kšínnej, Uhrovca, Zemianskeho Podhradia, Bzniec p/J., Nitrianskej Stredy, Krnče, Podlužian, Bánoviec n/B., Pivnice, Trenčína, Topoľčian a náš spevokol pod vedením brata kantora Martina Augustína.

O celkový scenár tohto sviatočného dňa sa postaral náš brat farár, za čo mu patrí poďakovanie, veď napriek svojim zdravotným problémom nám pripravil krásne popoludnie. Hoci nebol priamym účastníkom prehliadky v duchu bol s nami. Ale ani my sme nezabudli na neho a presvedčili sme sa, že najkratšia cesta z Lubiny do Adamovských Kochanoviec vedie cez Novú Bošácu. Preto sme sa cestou späť zastavili na krátku návštevu a spoločne sme si aj zaspievali a poďakovali Pánu Bohu piesňou Chvála Tebe Bože náš.

Bol to skutočne deň, za ktorý sa patrí poďakovať ...



Zborový výlet

15. júna sme sa vybrali spoznávať ďalšie časti našej krajiny. Tentokrát boli našim cieľom Kysuce. Najskôr sme navštívili kaštieľ v Radoli. Pozreli sme si tam expozíciu o živote feudálov Horného Považia, preniesli sme sa do sveta, v ktorom žil a tvoril alchymista – vzdelanec svojej doby a preniesli sme sa aj do čias Veľkomoravskej ríše, kedy misijne pôsobili solúnski bratia Cyril a Metod.

Z Radole sme išli do Starej Bystrice, v ktorej nás zaujal Slovenský orloj a celé centrum tejto dediny. Je tu zaujímavý pamätník, na ktorom sú roky katastrof a udalostí, pri ktorých prišli obyvatelia Starej Bystrice o život, alebo sa museli odsťahovať a opustiť tak svoje domovy.

Slovenský orloj je najväčšia drevená socha, ktorá sa nachádza na území Slovenska. Celková kompozícia predstavuje sediacu Madonu, Pannu Máriu. Vo výklenkoch orloja je umiestnených 6 sôch slovenských dejateľov: Svätopluk, Pribina, Anton Bernolák, Ľudovít Štúr, Milan Rastislav Štefánik a Andrej Hlinka. Srdcom orloja je tzv. astroláb, teda ciferník s astronomickými údajmi. Práve astroláb robí zo Slovenského orloja v Starej Bystrici jediný a prvý orloj na Slovensku. Bez astrolábu nemôže byť orloj orlojom. Astronomické údaje sú špeciálne navrhnuté pre zemepisnú polohu Starej Bystrice, nejde teda o kópiu iného orloja. Farebnosť hlavnej dosky astrolábu je daná fázami dňa: čierna noc, červená úsvit, bledomodrá deň -obzor, červená súmrak. Ručička so slnkom sa pohybuje po týchto poliach podľa toho, kde sa reálne slnko nachádza. Hlavná doska astrolábu je ďalej delená zlatými lemovkami, ktoré označujú rovník, obratník raka, obratník kozorožca a tzv. miestny poludník, teda úsečku priamky, ktorá ukazuje kedy je slnko najvyššie na oblohe nad Starou Bystricou. Orloj v Starej Bystrici tak ako jediný z jestvujúcich orlojov na svete ukazuje tzv. pravý slnečný čas. Okrem toho astroláb ukazuje polohu mesiaca na oblohe, fázy mesiaca a polohu slnka v znamení zverokruhu. Na vonkajšom okraji je tzv. kalendárna doska, ktorá má 366 dielov a každý deň sa otočí o jeden diel. Významné slovenské sviatky a pamätné dni sú na kalendárnej doske označené červenou hviezdikou.



Slovenský orloj v Starej Bystrici

Vo vežičke orloja sú umiestnené dva zvony. Jeden zvon odbíja čas, druhý zvon vytvára zvukovú kulisu počas promenády apoštolov. Ide o svätcov, ktorých osudy boli spojené so Slovenskom: Cyril, Metod, Andrej -Svorad, Beňadik, Gorazd, Bystrík a Vojtech.

Zo Starej Bystrice sme prešli do neďalekej Novej Bystrice, kde sme navštívili Múzeum Kysuckej dediny a previezli sme sa historickou lesnou úvraťovou železnicou, ktorá je zachovanou a funkčne obnovenou časťou bývalej Kysucko-oravskej lesnej železnice. Túto železnicu používali lesníci pri vození vyťaženého dreva. Železnica je tvorená jedinečným systémom úvratí, ktorý umožnil prekonanie veľkého výškového rozdielu na krátkej vzdialenosti. Železnica je vyhlásená za národnú kultúrnu pamiatku.

Júl 2013

***Dominik Masár**, prvorodený syn Dušana Masára a Michaely Masárovej, rod. Kvasnicovej z Chocholnej – Velčíc bol pokrstený 14. júla 2013.

† Sestra **Zuzana Čurgaliová, rod. Sulová** z Ivanoviec, dcéra Jána Sulu a Anny rod. Strehovej zomrela dňa 6. júla 2013 vo veku 90 rokov.

Branč

Je už takmer nepísaným pravidlom, že v prvý sviatočný deň letných prázdnin **5.júla** sa stretáme spoločne s bratmi a sestrami takmer z celého Slovenska pri zrúcaninách starobylého hradu Branč na slávnostných službách Božích. Nebolo tomu inak ani v tomto roku – pripomínali sme si 1150. výročie príchodu vierozvestcov Konštantína a Metoda na naše územie a taktiež upálenie Majstra Jána Husa. Potešila nás aj účasť, ktorá bola veľmi požehnaná.

Slávnostnú kázeň na službách Božích mal generálny biskup ECAV na Slovensku Miloš Klátik, ktorý v nej ocenil prínos solúnskych bratov pre našu cirkev i pre budovanie našej národnej kultúry. Program služieb Božích doplnili piesne v podaní spevokolov. Po prvýkrát sa predstavili spojený spevokol Považského seniorátu, detský spevokol Považského seniorátu a spevácky zbor Českobratskej cirkvi evanjelickej v Zlíne, spevokol Tranoscius z Tranovic. Branč bez prednesu Proglasu v podaní Juraja Sarvaša si nevieme ani predstaviť.

Tento sviatočný deň však ani zďaleka nekončil službami Božími na Branči, ale pokračoval v Brezovej pod Bradlom, kde sa konal ekumenický program duchovného slova a hudby pod názvom „Sviecou mojím nohám je Tvoje slovo“. V programe vystúpili početné spevácke zbory zo Slovenska i z Česka, komorný sláčikový orchester aj sólisti. Recitovali Alfréd Swan a Juraj Sarvaš. Na organe

hrala Anna Predmerská - Zúriková. Duchovný príhovor mal synodný senior Českobratskej cirkvi evanjelickej Joel Ruml. S modlitbami vystúpili predstavitelia cirkví združených v Ekumenickej rade cirkví. Programom sprievádzali domáci farári Livia a Ján Lichancovi. Tí, ktorí tento rok nemohli sledovať priamo v kostole si tento program mohli pozrieť aj prostredníctvom televízie, ktorá ho odvysielala v priamom prenose.

Príjemne unavení, ale duchovne posilnení a osviežení sme sa na krátku chvíľu zastavili v Novej Bošáci, aby sme prekvapili a pozdravili nášho chorého brata farára a podelili sa s ním o chvíle prežité v tento požehnaný deň.



SEMfest 2013

„Bud' odvážny, vzdaj sa!“

Nie, nie je to žiadna popletená fráza z amerického akčného filmu, táto veta bola totiž mottom a zároveň hlavnou výzvou pre všetkých účastníkov tohtoročného evanjelického festivalu Semfest. V zdanlivom kontraste slov „odvaha“ a „vzdanie sa“ možno nájsť úžasnú radu pre všetkých tých, ktorí chcú Boha nasledovať a dobrovoľne Mu podriadiť svoj život.

Nabrať odvahu a vzdat' sa, vzdat' sa svojich egoistických túžob a manierov svojho vlastného „ja“, áno len tak vyčistíme svoje srdce od všetkého, čo by v nás zaberalo miesto nášmu Pánovi. Je to občas skutočne veľmi ťažké a stojí nás to veľa síl a sebazaprenia a často sa pritom môžeme cítiť ukrivdene a stratovo; no je to len dovtedy, pokiaľ nevpustíme do našej zdanlivej prázdnoty Boha, nášho nebeského Otca, ktorý nám napokon všetko, čoho sme sa pre Neho vzdali, vráti mnohonásobne a oveľa lepším spôsobom.

Festival sa konal **4.-7. júla 2013** a aj skrze hrejivé slnečné lúče tu bolo všade cítiť Božiu prítomnosť, a to pri všetkých pripravených aktivitách a programe nabitom hudbou, seminármi a workshopmi.

Napriek tomu, že festivalu sa členovia našej evanjelickej mládeže zúčastnili už dvakrát, tento rok bol pre mňa skutočne výnimočný. Traja členovia z nášho

spoločenstva sme sa totiž tohto roku rozhodli podporiť festival nielen klasickou účasťou, ale zahráli sme si rolu dobrovoľníkov v organizačno-výkonnom tíme Semfestu. Stali sme sa tak nachvíľu súčasťou nádhernej Božej rodiny mladých ľudí, ktorí neváhali vzdať sa svojho voľného času z letných prázdnin a sladkého ničnerobenia a pustili sa do náročnej práce príprav festivalu po všetkých stránkach, ktoré si len viete predstaviť. Každý z nás mal možnosť prispieť tým, čím bol Pánom obdarovaný, a tak vytvoril kompletný tím, ktorý mal na pleciach celý chod festivalu.

Nič úžasnejšie nemôže človek zažiť, ako byť hoc nedokonalým, no potrebným spolupracovníkom na dokonalom Božom diele, ktorý nepremrhal príležitosť a odovzdal sa službe Bohu so slovami: „Tu som ja, pošli mňa...“

A na záver chcem dodať, že každý z nás je potrebným fragmentom v Božom pláne, každý z nás má svoj dar a miesto, na ktorom ho túži Boh použiť, a preto: „bud' odvážny a vzdaj sa svojich svetských priorit“, pre službu svojmu Pánovi, ktorý vynahradí každú stratu a naplní dušu neopísateľným pocitom radosti z dobre vykonaného diela...

Rozlúčkový víkend

Blíži sa leto a s ním aj čas na dni plné oddychu a leňošenia. Po celom roku práce, námahy a stresov prichádzajú letné prázdniny, na ktoré sa tešili aj naši besiedkári. Pred odchodom na prázdniny sme spoločne prežili v dňoch **14. a 15. júla 2013** rozlúčkový víkend, na ktorom sme zhodnotili celý školský rok. Rozlúčkový víkend sa konal v zborovom dome. Bol plný zábavy, spevu a súťaživých hier. S príchodom večera sme sa všetci tešili na spoločný táborák pri ohníku, kde sme si opekali špekáčiky. Praskot horiaceho dreva prehlušoval spev piesní, ktoré sme sa naučili počas nedeľných stretnutí na besiedke. Svoju nebojácnosť preukázali odvážlivci vyzbrojení len baterkami a poriadnou dávkou adrenalínu pri hľadania pokladu pod rúškom tmy. Unavení a vyčerpaní sme sa prichystali na nočný spánok, ktorý bol o to zaujímavejší, že bol bez mamičky a otecka. V závere víkendu každý účastník dostal odmenu – sladkosť a knižku plnú biblických úloh, príbehov a omaľovánok, po ktorej môžu siahnúť počas dní voľna. Pri rozlúčke sme si zaželali požehnaný letný čas, ktorý vnímame ako Boží dar k tomu, aby sme si po dňoch dobre vykonanej práce dopriali dni odpočinku.

Zborový deň

Tradičiou sa pomaly v našom cirkevnom zbore začína stávať aj Zborový deň. Tento rok sa uskutočnil **20. júla** a témou celej tejto akcie mala byť modlitba. Pripravili sme súťaže a hry pre deti, ale aj pre ich rodičov a rovnako aj súťažné aktivity pre dospelých. Všetky tieto aktivity sa mali modlitby nejakou dotýkať.

Pozvanie prijal aj brat Mikuláš Lipták z Kežmarku, ktorý je riaditeľom

vydavateľstva Vivit. Porozprával nám svedectvo, ako on sám našiel cestu k Bohu. Hovoril o sile modlitby, o tom, ako mu pomáha v živote, prekonávať všetky prekážky, ktoré sú mu stavané do cesty.

Spetrením boli aj nafukovacie atrakcie, ktoré sme mohli mať zapožičané vďaka projektu Helpinghand. Opäť išlo o vodný futbal a skákačí hrad.

Škoda len, že pozvanie na tento deň prijalo tak málo ľudí. Mnohí mali iné aktivity a mnohí asi nepochopili, že názov „Zborový deň“ neznamená akciu len pre pár ľudí zo zboru, ale je to deň pre všetkých ľudí. A Zborový deň nie je tvorený iba prednáškou, po ktorej sa treba zdvihnúť zo svojho miesta a odísť domov. Ale možno sú členovia nášho cirkevného zboru naozaj tak zaneprázdnení, že si nevedia nájsť jedno voľné popoludnie, ktoré by mohli tráviť v spoločenstve svojich bratov a sestier.



August 2013

3. augusta 2013 bolo cirkevným spôsobom požehnané manželstvo **Juraja Hrabovského z Trenčína a Lujzy Hrabovskej, rod Chvojkovej z Trenčína.**

***Katarína Janiková**, šieste dieťa Martina Janika a Marty Janikovej, rod. Spačkovej z Adamovských Kochanoviec bola pokrstená 25. augusta 2013.

† Sestra **Božena Masárová, rod. Zongorová** z Melčíc – Lieskového, dcéra Juraja Zongoru a Anny rod. Polákovej zomrela dňa 10. augusta 2013 vo veku 76 rokov.

Oprava stropu kostola

Náš chrám Boží bol postavený v roku 1784. Neúprosný zub času sa na ňom prejavil tým, že praskol strop kostola nad pavlačmi z ľavej strany organa. Strop je z natesno lícovaných drevených trámov naprieč celým chrámom Božím. Po porade s pracovníkmi Pamiatkostatvu Trenčín sa urobili sondy vo viacerých miestach stropu a zistilo sa, že drevené trámy sú silne poznačené časom a zrejme aj zatekaním vody v minulosti. Vhodným spôsobom opravy by bola výmena celého dreveného stropu. Tento náročný spôsob opravy nie je v súčasnosti reálny, preto sa navrhlo podchytenie stropu kostola. Projekt podchytenia stropu vypracoval pán Ing. Michalík z Keramoprojektu Trenčín, ktorý má skúsenosti pri opravách na iných kostoloch. Vypracoval projekt ocelevej konštrukcie nad stropom kostola, do ktorej sa celoplošne podvesí konštrukcia dreveného stropu. Presne v osiach stĺpov v kostole sa naprieč podstrešným priestorom položili oceľové prievlaky (nosníky) navrhnuté ako spojité cez tri polia. V mieste stĺpov sa opatrili roznášacími oceľovými konzolami. Naprieč prievlakov sa po celej dĺžke podstrešného priestoru položili oceľové spojité nosníky ako podpora pre závesy stropu. Cez oceľové tiahla sa podvesili pozdĺžne oceľové podhľadové nosníky a dotiahnutím sa trvale zaktivovali. Týmito prácami po výberovom konaní sme poverili firmu Maprostav Trenčín, ktorá tieto práce vykonala za cenu 29 767 € k našej plnej spokojnosti. V rámci týchto prác sa ukotvili do oceľovej konštrukcie krištáľové lustre, ktoré sú zavesené do dreveného stropu. Preto, aby sa oceľová konštrukcia nasunula nad strop kostola, sa musela otvoriť strecha kostola a po jej vyložení sa uviedla do pôvodného stavu. Počas prác vo vnútri kostola bol prikrytý organ a lustre kostola proti prachu. Všetky tieto práce boli s pomocou Božou začaté v polovici augusta a ukončené 13. októbra.

V mene zborového predsedníctva ďakujeme realizátorovi diela firme Maprostav Trenčín za kvalitne odvedenú prácu. Ďakujeme projektantovi Ing. Michalíkovi, ktorý vypracoval projekt diela bez nároku na odmenu. Ďakujeme všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na tomto diele. Osobitne ďakujeme sestram a bratom, ktorí obetovali vlastné finančné prostriedky na opravu stropu chrámu Božieho. Ďakujeme sestram, ktoré sa zúčastnili čistenia kostola počas i po ukončení prác. Ďakujeme sestre kostolníčke Pavlinke Šikudovej, ktorá musela svoj denný režim prispôbiť potrebám pracovníkov pracujúcich v kostole. A nakoniec ďakujeme nášmu nebeskému Otcovi, ktorý držal ochrannú ruku nad nami, aby sa dielo vydarilo.

Slavomír Šikuda

September 2013

***Katarína Capáková**, prvorodené dieťa Mariána Capáka a Kataríny Capákovovej, rod. Sulovej z Trenčína bola pokrstená 1. septembra 2013.

*1. septembra 2013 bol pokrstený **Peter Predanócy**, prvý syn Petra Predanócyho a Zuzany Predanócyovej, rod. Sulovej z Trenčína.

* **Karin Hošťáková**, druhé dieťa Jozefa Hošťáka a Ingridy Hošťákovovej, rod. Pavlíkovej z Chocholnej – Velčíc bola pokrstená 28. septembra 2013.

† Brat **Ján Sulo** z Ivanoviec, syn Jána Sulu a Evy rod. Ševcovej zomrel 6. septembra 2013 vo veku 70 rokov.

† Sestra **Anna Kotásková, rod. Lukáčiková** z Melčíc – Lieskového, dcéra Juraja Lukáčika a Zuzany rod. Juričkovej zomrela dňa 11. septembra 2013 vo veku 71 rokov.

† Sestra **Anna Margetínová, rod. Lukáčiková** z Ivanoviec, dcéra Štefana Lukáčika a Evy rod. Adamkovičovej zomrela dňa 17. septembra 2013 vo veku 79 rokov.

† Dňa 21. septembra 2013 zomrel brat **námestný dozorca v.v. Bohuš Danielčík** z Chocholnej – Velčíc, syn Michala Danielčíka a Márie rod. Kuklovej vo veku 63 rokov.

† Sestra **Emília Kotrhová, rod. Zlatovská** z Chocholnej – Velčíc, dcéra Jána Mikušaťa a Zuzany Zlatovskej zomrela dňa 25. septembra 2013 vo veku 83 rokov.

Stretnutie žien Považského seniorátu

Tohtoročné stretnutie žien Považského seniorátu sa konalo **21. septembra** v cirkevnom zbere Zemianske Podhradie. Úvodnú bohoslužbu vykonala sestra farára Zuzana Szaboová, ktorá si za základ kázne zvolila slová Matúšovho evanjelia – Uzdravenie Petrovej testinej a iných chorých.

Hlavnou témou stretnutia bola prednáška Kataríny Šoltésovej z Ústredia evanjelickej diakonie pod názvom „**Žime s otvoreným srdcom pre druhých**“. Zdôraznila v nej, že každý z nás má nejaký dar. Dar trpezlivo načúvať, s láskou obsluhovať blížneho, organizovať rôzne akcie v CZ, osloviť ľudí, viesť besiedku,

mládež, dorast, povzbudiť, priniesť úsmev, radosť, záujem... Preto nás všetkých povzbudila, aby sme skúmali svoje vlastnosti, čím by sme mohli byť prospešní pre svoj cirkevný zbor.

Sestra Šoltésová tiež vysvetlila, v čom konkrétne spočíva zborová diakonia: v návštevách chorých, nevládných, seniorov – tu je potrebná ochota, čas a samozrejme záujem; v práci s deťmi, dorastom, mládežou, rodinami, s matkami na materskej dovolenke a ich deťmi, so seniormi (kluby, denný stacionár) a tiež v zborovej humanitárnej pomoci.

Stretnutia žien sa zúčastnila aj sestra Kepplová a bližšie nás oboznámila s projektom Gobelín, ktorý sa pripravuje k 500. výročiu reformácie. Jedná sa o 15 panelov o rozmere 100 x 120 cm. Tento obraz bude lemovaný 5 cm lemom z prírodného plátna. Horný a spodný lem bude tvoriť výšivka alebo čipka charakteristická pre jednotlivý región. Každý seniorát bude vyšívajť 1 obraz a potom sa všetky spoja do jedného veľkého diela. Tento gobelín bude vystavený pri príležitosti 500. výročia reformácie vo Wittenbergu a bude reprezentovať našu vlasť.

Stretnutie pokračovalo prehliadkou pamätnej izby Ľudovíta Ríznera a Jozefa Ľudovíta Holubyho. Potom sme sa resunuli do kultúrneho domu, kde sme po malom avšak bohatom občerstvení pokračovali v tvorivých dielňach. Na pamiatku tohto požehnaného dňa sme si vyhotovili svietniky servítkovou technikou.

Pamiatka posvätenia chrámu

Je to už takmer neuveriteľných 229 rokov, čo sa veriaci v našom zbere stretávajú v našom chráme na službách Božích, pri krstoch, svadbách, pohreboch, či iných duchovných aktivitách. Uvedomujeme si vôbec aké úžasne dielo nám tu naši predkovia zanechali? Nielen mohutnú stavbu, ale predovšetkým svedectvo o pevnej viere, ktorá prekonáva aj najrozličnejšie prekážky a ťažkosti. **V nedeľu 29. septembra** sme na slávnostných službách Božích ďakovali Pánu Bohu za dar viery pri pamiatke posvätenia chrámu. Zazneli na nich slová zaslúbenia z knihy proroka Malachiáša: „Navráťte sa ku mne, a ja sa navrátim k vám! – vraví Hospodin mocnosť.“ Prorokove slová sú pozvaním pre všetkých, ktorí nenachádzajú cestu do chrámu. Často od Boha unikáme, no On sa vždy poteší, keď sa vrátíme – presne tak ako sa vrátil márnotrpný syn a jeho láskavý otec ho prijal s otvoreným náručím.

Október 2013



* **Vladimír Staňák**, prvorodený syn Vladimíra Staňáka a Zuzany Staňákovej, rod. Tajbošovej z Adamovských Kochanoviec bol pokrstený 27. októbra 2013.

Vladko je prijatý medzi pokrstených

† Brat **Jozef Meravý** z Ivanoviec, syn Pavla Meravého a Márie, rod. Šišovskej zomrel 16. októbra 2013 vo veku 63 rokov.

† Sestra **Eva Pavlíková**, rod. Strechová z Ivanoviec, dcéra Jána Strechu a Anny rod. Horňákovej zomrela 19. októbra 2013 vo veku 94 rokov.

† Brat **Pavol Plesnivý** z Melčíc – Lieskového, syn Ondreja Plesnivého a Evy rod. Lukáčovej zomrel dňa 26. októbra 2013 vo veku 81 rokov.

Pokračovanie liečby zborového farára

2. októbra bol brat farár v súvislosti s liečbou zlomeniny pravej nohy objednaný na druhú operáciu. Počas jeho neprítomnosti vykonával služby Božie brat Mgr. Ondrej Šoltés, seniorálny kaplán, Mgr. Zuzana Peťkovská a Mgr. Ondrej Peťkovský.

Na vyučovaní náboženstva v základných a materských školách, ako aj v príprave na confirmáciu ho zastúpila sestra Bc. Veronika Vaculová.

V 22. nedeľu po Svätej Trojici, 27. októbra 2013 nám slovo Božie na službách Božích opäť zvestoval náš zborový farár Ján Ochodnický.



Ondrej a Zuzana Peťkovskí

Jesenné tvorivé dielne

Jeseň je obdobím, kedy zberáme úrodu z našich polí, lúk a záhrad. V sobotu **19. októbra 2013** sa zborový dom zaplnil týmito jesennými plodmi. Deti

z nedeľnej besiedky sa stretli na Tvorivých jesenných dielňach, na ktorých usilovne vyrábali rôzne obrázky a panáčikov z darov prírody. Gaštany, šípky, kukurica, mak, fazuľka a iné plodiny sa priam núkali pod ruky našich šikovných detí, ktoré využili všetko do posledného zrníčka na vytvorenie jesenných umeleckých diel v podobe stonožky z gaštanov, labute z tekvice, či mozaiky v tvare kalicha zo strukovín. Počas pracovnej prestávky sme si dopĺňali energiu vitamínmi z jablák a ovocným koláčikom. Aj takýmto spôsobom sme si chceli pripomenúť, čo všetko pre nás Pán Boh robí. Veď On požehnal a doprial dážď i slnečné dni všetkému, čo nás sýti každý deň, a preto sme aj my spoločne poďakovali Pánu Bohu za tieto úrody zeme.



Pod'akovanie za úrodu

22. nedeľa po Svätej Trojici, **27.október** bola v našom zbore nedeľou ďakovania a nielen za dary zeme, ktoré sme pozberali z našich polí, záhrad a sadov. Ďakovať treba neustále za všetko čo nám je dané, za každý nový deň. Hoci sme i tento rok reptali, že v jarných mesiacoch veľa prší a nebude sa dať sadiť, potom prišli páľavy a zasa sa nám nepáčilo, že celá úroda vyjde navnivoč. I napriek týmto výkyvom počasia Pán na nás nezabudol a požehnal nám. On si nájde spôsob, ako nás nasýtiť, keď je páľava či prší.



Každý z nás prijíma Jeho požehnanie inak. Príkladom hodným nasledovania je nám Jozef egyptský. Počúval hlas Hospodinov. Postavil sýpky, aby počas 7 úrodných rokov mal kde uskladniť úrodu a potom počas 7 neúrodných rokov mal odkiaľ brať a zachrániť celú krajinu. Vezmime si príklad od Jozefa a v čase požehnanja pamätajme na čas nedostatku, ktorý môže prísť.



November 2013

* **Alice Olšovská**, druhé dieťa Víta Olšovského a Danice Olšovskej, rod. Kusendovej z Prahy bola pokrstená 9. novembra 2013.

* **Adam Hasenovič**, druhé dieťa Jána Hasenoviča a Andrey Hasenovičovej, rod. Adamčiovej z Bratislavy bol pokrstený 16. novembra 2013.

* 30. novembra bol pokrstený **Roman Tunega**, druhé dieťa Romana Tunegu a Jany Tunegovej, rod. Mikulovej z Chocholnej- Velčíc.

† Brat **Ján Fabian** z Chocholnej- Velčíc, syn Ondreja Fabiana a Kataríny rod. Jurčovej zomrel dňa 9. novembra 2013 vo veku 89 rokov.

Ekumenické služby Božie

„Čo zo zeme je, všetko padá do priepasti času. Len svetlo, čo z hora prichádza, má večnú plnosť času. Blažený pripravený.“ I tieto básnika zazneli v piatok 1. novembra na cintoríne, keď sme si pripomínali všetkých našich zosnulých, blízkych i vzdialených. Brat farár sa postupne zúčastnil ekumenickej spomienky na zosnulých na cintorínoch v Malej Chocholnej, v Adamovciach, v Zemianskom Lieskovom a v Ivanovciach. Spoločne s rímskokatolíckym farárom Mgr. Andrejom Krupom zvestovali slovo Božie, ktoré nás nabáda nielen spomínať na našich zosnulých, ale byť v každej chvíli pripravený na stretnutie so svojím Stvoriteľom.

Zlatá konfirmácia

25. nedeľu po Svätej Trojici, **17. novembra**, by sme v našom zbore mohli nazvať aj „zlatou“, pretože sme sa mohli tešiť spolu s tými, ktorí si spomínali na chvíle pred 50 rokmi, keď v tom istom chráme nesmeli státi a vyznávali svoju vieru a po prvýkrát pristúpili k sviatosti svätej Večere Pánovej. Tentoraz však bez obáv, pristupovali do predných lavíc, vedeli že dnes skúška konfirmandov nebude. Ako prvý privítal prichádzajúcich jubilujúcich konfirmandov brat kantor úvodnou skladbou.

Onedlho sa niesol kostolom slávnostný žalm: „Dôveruj Hospodinovi a dá ti, po čom ti srdce túži. Raduj sa v Hospodinovi a dá ti, po čom ti srdce túži. Uvaľ na Hospodina svoju cestu, dúfaj v Neho a On vykoná.“(Ž37, 3-5)

Jubilujúcim konfirmandom sa prihovoril brat farár slovami z Lukášovho evanjelia o stratenej ovci. Pán Boh sa raduje z každého jedného strateného človeka, presne tak ako sa pastier radoval z ovečky, ktorá sa stratila a on ju našiel. Jeden

v porovnaní s 99-imi nie je nič, ale Pán Boh sa na to díva úplne inými očami, u Neho je práve ten jeden, ktorý sa vráti veľmi dôležitý – spôsobuje veľkú radosť. Farizeji a zákonníci sa čudovali, ako môže Ježiš sedávať za jedným stolom s hriešnikmi, aj s tými, ktorí skončili na ulici. Ale pre Ježiša má ten jeden stratený a nájdený veľkú cenu! Kto je teda ten stratený a kto sú tí, ktorí nezutekali, ale dali sa viesť svojim Pastierom? 99-ti verní sú tí, ktorí na svojej ceste vytrvajú. Tých stratených je však viac, pretože sa strácajú vo svojej zložitej životnej situácii. Kto z nás môže pravdivo vyznať, že sa nespoliehal viac na svoju myseľ, než na pomoc Božiu? Pán nám vraví idem za tebou, pred tebou, vedľa teba, niekedy ťa aj nesiem, lebo ti chcem pomôcť nájsť tú správnu cestu – lebo ty si pre mňa milované dieťa! Dovoľme tým slovám, aby sa nás dotýkali, počúvajme ich! Pán Ježiš nám hovorí, že niektorí pri Ňom zostávajú a iní zutekali. Božia láska sa nerozdá tak, že by na niekoho zostal menší podiel.

„Tak dlho som Ťa hľadal vo víre života, nevediac, kde pramení láska a dobrota. Až si ma prijal k sebe, môj Pán a Boh svätý, našiel som prameň pravdy, nesmierne bohatý.

S nesmiernou vďakou a pokorou sme dnes vstúpili do tohto chrámu Božieho, aby sme si pripomenuli významný krok v našom živote.“ Týmito slovami sa v mene jubilujúcich konfirmandov poďakovala sestra Elena Wilkinsonová. Zaspomínala aj na tých, vďaka ktorým ich kroky v mladosti smerovali práve na toto miesto – drahých rodičov, krstných rodičov, ktorí ich od narodenia zverili láskavému nebeskému Otcovi. Nezabudli ani na brata farára Predmerského, ktorý ich vyučoval náboženstvo a konfirmačnú prípravu. V spomienkach niesli i tých bratov, ktorí sa tohto požehnaného jubilea nedožili a nezabudli ani na tých, ktorí sa z rôznych dôvodov nemohli zúčastniť. Vyslovila i prosbu o posilnenie vo viere, silu viesť po správnej ceste aj svojich najbližších, tak ako to v minulosti dokazovali naši predkovia. Prosila o ochranu všetkých, ktorí s láskou slúžia nášmu nebeskému Otcovi.

Jubilujúci konfirmandi po slávnostnom obede zotrvali v zborovom dome a zaspomínali na krásne chvíle spred 50-ich rokov.



Pred 50 rokmi...



...a po 50 rokoch

Kráľova reč

Slovenské národné divadlo v Bratislave uviedlo v piatok **22. novembra** hru Kráľova reč. Je to príbeh budúceho anglického kráľa Juraja VI., ktorý bojuje nielen s rečovou vadou, ale tiež s obavou, či dokáže viesť svoj národ na prahu druhej svetovej vojny. S hrou sa predstavili hosťujúci herci z Národného divadla z Brna. Z nášho cirkevného zboru sa divadelného predstavenia zúčastnilo 26 bratov a sestier.

Sobotňajšie stretnutie konfirmandov

V túžbe osloviť a priviesť na cestu nasledovania Pána Ježiša Krista sme **23. novembra** usporiadali sobotňajšie stretnutie konfirmandov v zborovom dome. Na úvod ich čakala zoznamovacia hra, ktorá slúžila, ako už samotný názov prezrádza na zoznámenie sa.

Privítania sa ujala sestra Veronika Vaculová. Prvá otázka, ktorú položila 21 mladým bratom a sestrám bola: „S akými pocitmi ste prichádzali?“ Dostala rôzne odpovede: „Tešila som sa! Zle som sa vyspal. Na ceste mi omrzli uši.“ Účastníci stretnutia prichádzali s rôznymi očakávaniami a predstavami a Veronika im hneď v úvode povedala, že je pre nich pripravený darček – pre každého zvlášť a zároveň spoločný. V darčeku bolo ukryté kamarátstvo, zábava, láska, spoločenstvo, slovo Božie. Dúfame, že toto všetko počas dňa stráveného v zborovom dome spoznali, pocítili a prijali.

Konfirmandov čakali ďalšie hry, v ktorých sa dozvedeli viac ako svoje meno, ale napríklad aj svoje záľuby, sny, obľúbené jedlo, farbu, zmrzlinu,... Ale hry neboli zamerané len na zábavu a vzájomné spoznávanie. Prostredníctvom nich sa tiež učili spoznávať Božie slovo, Bibliu a niektoré verše z nej sa naučili i naspamäť. Vo voľných chvíľach využili všetky spoločenské hry, ktoré máme v zborovom dome.

V popoludňajších hodinách nás navštívili pracovníci Oblastného strediska Spoločenstva evanjelickej mládeže z Púchova s mládežníkmi z ich okolia. Pre našich konfirmandov si pripravili zaujímavý a chvíľami i zábavný program. Rozprávali o svojej ceste viery, ktorá nebola jednoduchá a ani priamočiara, ale od chvíle ako ich Ježiš stretol a vedie má život zmysel, obsah a hlavne nádej.

Naše spoločenstvá

Biblická hodina

V našom cirkevnom zbore bola tradícia stretávania sa veriacich kresťanov pri Božom slove v rodinných domoch v jednotlivých filiálkach. Pre zborového farára to bolo časovo náročné, no pre veriacich, túžiacich sa stretávať v spoločenstve s bratom farárom, to boli pozhnané stretnutia. Vtedy ešte nebol zborový dom a nemali inú možnosť sa schádzať mimo kostola.

V súčasnosti máme vzácnu príležitosť stretávať sa na biblických hodinách v našom útulnom a priestrannom zborovom dome. V uplynulom roku sme tak dialo každú stredu o 17.30 hod., kde sme sa zamýšľali a študovali 1. knihu Samuelovu. Veľkým pozhnaním pre veriacich bolo, že sme doma študovali vždy jednu kapitolu a podrobný výklad k nej nám na nasledujúcom stretnutí podal brat farár. V diskusii sme si ozrejmovali historické udalosti, ktoré sme doma nepochopili. Nikdy by mi nenapadlo porovnať biblického Saula s našim národovcom L. Štúrom tak, ako ho prirovnal náš mladý brat, ktorý často medzi nás spolu s matkou prichádzal. Bola som prekvapená jeho vedomosťami a záujmom o Božie slovo. Spýtala som sa ho, kto ho priviedol na túto cestu. Jeho jednoznačná odpoveď bola: starí rodičia. Je to výzva i pre nás starších, ktorí máme svoje vnúcatá, aby sme im boli príkladom a privádzali ich na besiedku a do kostola.

Je mi ľúto, že účasť na biblických hodinách je skromná. Stretávali sme sa asi 8-10 sestier a 1-2 bratia. Tým, ktorí nemajú dostatok odvahy prísť na biblickú hodinu chcem odkázať, že sa ochudobňujú o vzácne chvíle, ktoré majú možnosť stráviť pri Božom slove. V príjemnom spoločenstve nájdú i odpočinok od svojich prác, ale hlavne načerpajú silu do ďalších dní.

Z prameňa múdrosti získavame povzbudenie, vieru, lásku a nádej. „Kto je múdry, nech to pochopí a kto je rozumný, nech to pozná! Lebo cesty Hospodinove sú priame, spravodliví po nich putujú, priestupníci sa však na nich potknú.“ (Ozeáš 14,9)

Spoločenstvo evanjelických žien

Spoločenstvo evanjelických žien sa pravidelne stretáva v prvú nedeľu v mesiaci pri čítaní Božieho slova. Tento cirkevný rok sme venovali štúdiu Listom apoštola Pavla Efezským kresťanom a pokračujeme výkladom Skutkov apoštolov. So správnym pochopením daných textov z Písma Svätého nám pomáhal brat farár, i napriek svojim zdravotným problémom. K týmto stretnutiam neodmyslene patrí stíšenie v modlitbách, piesne, ale aj chvíľka poézie.

Aj v tomto roku sa naše spoločenstvo zapájalo do diania v zbore. Pomáhalo s pečením sladkých medovníčkov, ktoré už akosi neodmysliteľne patria k vianočnému obdobiu. Tiež chrám Boží potreboval každú pomocnú ruku pri

oprave stropu kostola, ako aj zborový dom, fara a ich okolie. Zúčastnili sme sa na stretnutí žien Považského seniorátu v Zemianskom Podhradí.

Hoci sa nás stretávalo v priemere iba 15, boli to požehnané chvíle pre všetkých. No uvítame v našich radoch i ďalšie sestry, ktoré akosi váhajú s účasťou.



Prebud'te sa !

*Prebud'te sa a neshívajte,
Na vieru svojich predkov hrdo sa dívajte!
K Bohu sa vrúcnuou modlitbou utiekajte
a životom živej viery, ovocie prinášajte!*

*Tradícia -to sú naše korene.
Bez Božej lásky tu žiť nevieme.
Nech ratolesti prinášajú úrodu,
ktorá bude príjemná nášmu Bohu.*

*Bud'te ovocným sadom,
z ktorého Hospodár bude mať radosť!
On obdaril vás svojim darom.
Možno vaše ovocie nebude chutiť každému,
hlavne, že chutí nášmu Otcovi drahému.*

*Nespite, bdejte, svedčíte
a vrúcne sa modlite!
Kto má dar služby – nech slúži,
kto dar reči – nech svedčí,
kto dar napominania – nech napomína.
Nuž vykročte istým krokom,
aby čo choré sa nevyklánilo,
ale radšej uzdravilo.*

*Pán Boh nás nabáda, aby sme boli pevní vo viere
nespali, ale žili v Božej dôvere.
Nech vaše srdcia sa naklonia k Nemu,
aby ste išli až k tesnej bráne
a zachovali Božie prikázanie.*

*Nech sú vaše srdcia oddané Bohu
s veselou myslou kráčajte k Nemu.
V Božom slove nájdete múdrosť a silu.
Váš život sa zmení, ak vo viere a poslušnosti
sa vzdáte sami seba
a budete počúvať hlas z neba.*

Ol'ga Kusendová

Odporúčanie múdrosti

„Počúvaj, syn môj, a prijmi moje reči, rozmnžia sa roky tvojho života. O ceste múdrosti ťa poučam, vediem ťa po priamych chodníkoch. Pri tvojej chôdzi nebude tvoj krok hatený, a keď pobeheš, nepotkneš sa. Pridfžaj sa napomenutia, nepopusť, zachovávaj ho, lebo je tvojím životom. Nevstupuj na chodník bezbožných a nekráčaj po ceste zlých.“(Príslovia 4,10-14)

V našom cirkevnom zbore sa my, ženy, stretávame pravidelne jedenkrát do mesiaca v zborovom dome na SEŽ. Brat farár vždy pozve ženy, ktoré túžia po spoločenstve pri Božom slove. Podobne pozýva i na biblickú hodinu. Na týchto stretnutiach čerpáme novú duchovnú energiu a delíme sa navzájom aj o naše radosti, ale i ťažkosti, ktoré nás trápia. Je to kvalitne strávený čas. Štúdiom Písma svätého sa učíme a nadobúdame všeobecný rozhľad. Tieto stretnutia nás privádzajú bližšie k Božím zaslúbeniam a pravdám.

Pán Boh stojí za každým zaslúbením, ktoré nám dal. Berieme Ho za slovo, čo je proces učenia a života s vierou. Iba tam, kde veriaci kresťania sústredene a do hĺbky študujú, počúvajú Božie slovo a podľa neho aj žijú, tam cirkev rastie. Kde nie je záujem, tam nie je ani požehnanie. Tam Duch svätý nemôže konať svoje dielo. Keď stratíme záujem, keď zostanú naše srdcia a ústa nemé, keď pre rôzne výhovorky „nemám čas“ nechodíme do kostola, na SEŽ, na biblické hodiny a ani do žiadneho iného spoločenstva cirkevného zboru – strácame veľa. Pán Ježiš povolá iných z našich radov, aby zaujali naše miesta.

Prečo nevyužívame vzácne možnosti spoločného stretávania sa? Sú rôzne dôvody, hlavne zdravotné, keď by sme chceli, no nemôžeme prísť do spoločenstva. Vtedy využívajme vzácny čas čítaním Biblie. Hľadáme Pána, dokiaľ je ešte čas, veď na to, čo chceme a túžime robiť si vždy nájdeme čas. Ak budeme o svojom Pánovi rozmýšľať, naše srdce bude prejavovať chválu a vďačnosť, potom bude náš kresťanský život svieži. Naše modlitby sa stanú rozhovorom s Bohom a uvedomíme si s radosťou prítomnosť Pána Ježiša v našom živote. „Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás? Kto kazí chrám Boží, toho skazí Boh, lebo chrám Boží je svätý, a tým ste vy!“(1.Kor.3, 16)

Ol'ga Kusendová

Spoločenstvo Nikodém

Členstvo v spoločenstve Nikodém nie je ničím podmienené. Nejde o pohlavie, vek, členstvo v inom spoločenstve alebo znalosti Biblie. Stretávame sa, pretože chceme byť spolu, chceme sa porozprávať, zdieľať svoje problémy, starosti a radosti a popri tom, sa aj niečo naučiť a to všetko v prítomnosti a s požehnaním nášho nebeského Otca.

Tento rok sme pokračovali v štúdiu príbehov žien Starej Zmluvy. Opäť sme videli, že ľudské príbehy sa opakujú bez ohľadu na dobu, v ktorej žili ich hrdinovia.

Spoznali sme príbeh Noémi, ktorá prišla o manžela a oboch synov a predsa vďaka Božej milosti našla v sebe lásku ku svojim nevestám. Nebola sebecká a chcela pre ne dobro, ktoré, ako si myslela, mali nájsť vo svojom rodnom kraji. Ale Rúť, jej nevesta, ju neopustila. Napriek tomu, že pochádzala z pohanského kraja, spoznala Noéminho Boha a rozhodla sa tak nasledovať nielen svoju svokru, ale aj Jeho. A tak sa z Moábky Rúť stala žena, ktorá si vyslúžila miesto medzi ďalšími štyrmi v rodokmeni nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Ďalšou bola Anna, ktorá tak veľmi túžila po dieťaťi, ktoré by mohla milovať. A Boh jej dal syna. Samuela. Anna po Samuelovom narodení dodržala sľub, ktorý dala Bohu a svojho syna Mu zasvätila. Vzdala sa ho? Aj tak by sa to dalo povedať, ale ona ho nestratila. Iba nedovolila, aby miesto v jej srdci, ktoré bolo určené pre Boha, zaujal niekto iný. Dokonca ani tak veľmi vymodlený syn. Boh ju za to odmenil. Dal jej ďalších troch synov a dve dcéry.

Hovorili sme aj o iných ženách. Snažili sme sa z ich príbehov niečo naučiť a poučiť sa z nich, aby nám mohli byť príkladom, či už pozitívnym alebo negatívnym, pre náš život.

Namiesto záveru

Príbeh, kde láska zvíťazila nad nenávisťou, alebo hlas srdca bol silnejší ako hlas rozumu. Plácido Domingo a José Carreras spolu s Luccianom Pavarottim sa svojimi hlasmi zapísali do dejín. V Španielsku vládne rivalita medzi Kataláncami a Madridčanmi. Katalánci bojujú o svoju autonómiu v Madride ovládanom španielsku. Plácido Domingo pochádza z Madridu a José Carreras je Katalánek. Obaja sa stali veľmi populárni a vyhľadávaní po celom svete. Bohužiaľ v roku 1984 sa stali kvôli politike nepriateľmi. Ich nenávisť prerástla až do štádia, že nedokázali spolu vystupovať na koncerte. V 80-tych rokoch boli teda najväčšími rivalmi na speváckej scéne.

V roku 1987 Josému Carrerasovi diagnostikovali leukémiu. Boj so zákernou chorobou pomaly, ale isto prehrával. Podrobil sa mnohým zákrokom, ako transfúzia krvi, transplantácii kostnej drene, kvôli ktorým musel cestovať do USA. Kvôli chorobe nemohol pracovať. Lekárske zákroky a cesty ho finančne veľmi vyčerpali. V zúfalej situácii bez peňazí objavil v Madride nadáciu, ktorej účelom bolo pomáhať ľuďom s leukémiou.

Vďaka nadácii Hermosa, zvíťazil nad zákernou chorobou a vrátil sa k spevu. Po uzdravení začal zisťovať informácie o nadácii, ktorá mu zachránila život. Prekvapením bolo, že prezidentom a zakladateľom je Plácido Domingo. Nadáciu založil anonymne, aby mu pomohol s jeho liečbou. Nechcel ho ponížiť, že prijal pomoc od svojho „najväčšieho nepriateľa.“

Najdojímavejšie bolo ich nasledovné stretnutie. José Carreras prekvapil Plácida na jednom z jeho predstavení v Madride. Carreras prerušil jeho predstavenie, s pokorou si pred neho kľakol, požiadal ho o odpustenie a verejne mu poďakoval. Plácido mu pomohol vstať a mohutným objatím spečatili svoje budúce priateľstvo.

Neskôr Plácido Domingo v interview odpovedal na otázku: „Prečo založil nadáciu, na liečenie svojho jediného konkurenta a nepriateľa“ Odpoveď znela: “Nemôžeme si dovoliť stratiť takýto hlas.”

Toto je skutočný príbeh lásky a priateľstva. Jednoduchý vzor ako máme žiť a inšpiruje nás na ceste životom za šťastím. Príklad, kde choroba nemusí byť len zákerný spôsob ukončenia života. Choroba je signál, že robíme niečo nesprávne a mali by sme sa zmeniť. Chorobe by sme mali poďakovať za túto príležitosť učiť sa.

Z tohto príbehu som si vzal ponaučenie: “Chovajme sa k druhým len tak, ako chceme aby sa oni chovali k nám.”

Z matrik cirkevného zboru od 1.11.2012 do 30.11.2013

Pokrstení:

Nelly Sára Hodulíková (Melčice – Lieskové)
Tomáš Mizerák (Melčice – Lieskové)
Milica Kollárová (Ivanovce)
Ela Marcinátová (Melčice – Lieskové)
Barbora Bernáthová (Melčice – Lieskové)
Karin Masaryková (Chocholná – Velčice)
Branislav Jantošovič (Melčice – Lieskové)
Katarína Misárošová (Adamovské Kochanovce)
Jana Staňáková (Melčice – Lieskové)
Martin Fabian (Melčice – Lieskové)
Roman Fabian (Melčice – Lieskové)
Dalibor Šikuda (Melčice – Lieskové)
Zuzana Fabianová (Adamovské Kochanovce)
Andrej Novák (Bratislava)
Peter Marcus Berko (Melčice – Lieskové)
Sofia Križková (Ivanovce)
Dominik Masár (Chocholná – Velčice)
Katarína Janíková (Adamovské Kochanovce)
Katarína Capáková (Trenčín)
Peter Predanócy (Trenčín)
Karin Hošťáková (Chocholná – Velčice)
Vladimír Staňák (Adamovské Kochanovce)
Roman Tunega (Chocholná – Velčice)

Konfirmovaní:

Silvia Augustínová (Melčice – Lieskové)
Petra Blažejová (Chocholná – Velčice)
Denisa Dadová (Chocholná – Velčice)
Gabriela Fabianová (Melčice – Lieskové)
Michaela Hlavandová (Chocholná – Velčice)
Matej Ondrášek (Melčice – Lieskové)
Lucia Ondrášková (Ivanovce)
Katarína Ozimá (Chocholná – Velčice)

Sobášení:

Lukáš Škulec (Melčice – Lieskové) a Barbora, rod. Košíková (Nová Dubnica)
Vladimír Staňák (Adamovské Kochanovce) a Zuzana, rod. Tajbošová (Zvolen)

Tomáš Manduch (Trenčín) a Petra, rod. Jurčová (Trenčín)
Martin Fabian (Melčice – Lieskové) a Lucia, rod. Ďaťková (Ivanovce)
Marek Kadlečík (Melčice – Lieskové) a Jana, rod. Staňáková (Melčice – Lieskové)

Požehnanie manželstva:

Juraj Hrabovský (Trenčín) a Lujza Hrabovská, rod. Chvojková (Trenčín)

Pochovaní:

Ondrej Juríček 69 r. (Melčice – Lieskové)
Dušan Vaško 65 r. (Melčice – Lieskové)
Anna Horňáková 90 r. (Adamovské Kochanovce)
Štefan Novák 85 r. (Adamovské Kochanovce)
Emília Mikulová, rod. Mráziková 93 r. (Adamovské Kochanovce)
Pavína Kováčechová, rod. Zaťková 94 r. (Chocholná – Velčice)
Milan Kudla 72 r. (Melčice – Lieskové)
a Elena Horňáková, rod. Janáčová 91 r. (Chocholná – Velčice)
Pavel Hlavatý 86 r. (Ivanovce)
Anna Kadlečíková, rod. Mikušová 84 r. (Melčice – Lieskové)
Anna Pavlíková rod. Kvasnicová 91 r. (Adamovské Kochanovce)
Zuzana Kubovicová 89 r. (Ivanovce)
Ján Masár 54 r. (Ivanovce)
Anna Ševčovicová rod. Ondrejčková 93 r. (Ivanovce)
Ondrej Chrenko 95 r. (Melčice – Lieskové)
Ján Mikušat' 68 r. (Adamovské Kochanovce)
Anna Frňová, rod. Šedovičová 84 r. (Adamovské Kochanovce)
Anna Kallová, rod. Kolárová 89 r. (Chocholná – Velčice)
Zuzana Čurgaliová, rod. Sulová 90 r. (Ivanovce)
Božena Masárová, rod. Zongorová 76 r. (Melčice – Lieskové)
Ján Sulo 70 r. (Ivanovce)
Anna Kotásková, rod. Lukáčiková 71 r. (Melčice – Lieskové)
Anna Margetínová, rod. Lukáčiková 79. r. (Ivanovce)
Bohuš Danielčík 63 r. (Chocholná – Velčice)
Emília Kotrhová, rod. Zlatovská 83 r. (Chocholná – Velčice)
Jozef Meravý 63 r. (Ivanovce)
Eva Pavlíková, rod. Strechová 94 r. (Ivanovce)
Pavol Plesnivý 81 r. (Melčice – Lieskové)
Ján Fabian 89 r. (Chocholná – Velčice)

Na pobavenie a poučenie

Najmenšia Biblia

Pokiaľ vieme, tak najmenšia vytlačená Biblia je veľká ako zápalková škatuľka, t. j. asi 4, 5 cm x 3 cm x 2 cm. Táto knižočka bola vytlačená v Anglicku a má 878 strán. Je v nej veľa ilustrácií s biblickými motívmi. Dá sa dobre čítať pomocou lupy. Akú má hmotnosť sa dozvieme, ak vyčiarknete nasledujúce slová v osemsmierovke a zvyšné písmená prečítate po riadkoch.

ÁMOS, BIBLIA, EVA, ESTER, EXODUS, FILIPSKÝM, GALATSKÝM, GENESIS, JÁN, JÓB, JOEL, JONÁŠ, JÓZUA, KAZATEĽ, LAZAR, LIST JAKUBA, LUKÁŠ, MALACHIÁŠ, MAREK, MATÚŠ, MICHEÁŠ, RÚT, SÚD, TIEŽ, UŠI, ZACHARIÁŠ, ŽALMY.

G	K	E	R	A	M	V	Á	B	Ó	J	Ž	R	G
E	M	Ý	K	S	P	I	L	I	F	Ó	A	K	A
N	S	U	D	O	X	E	I	I	Š	Z	V	A	L
E	B	T	Ž	A	L	M	Y	A	A	U	E	Z	A
S	Ú	D	E	D	B	I	B	L	I	A	J	A	T
I	Š	Á	I	R	A	CH	A	Z	N	V	O	T	S
S	M	A	T	Ú	Š	E	A	D	Á	S	E	E	K
O	A	Ť	G	T	Š	Á	N	O	J	R	L	E	Ý
M	A	L	U	K	Á	Š	Á	I	CH	A	L	A	M
Á	M	O	L	I	S	T	J	A	K	U	B	A	V

- **Viete určiť Biblickú postavu podľa týchto indícií?**



Z prác Ondreja Petkovského

- ☞ pohan vychovávaný uctievať mnohých bohov
- ☞ pod vplyvom židovskej viery v jedného Boha - Hospodina bol prozelytom (obrátены na židovskú vieru)
- ☞ veliteľ práporu
- ☞ telesne statný
- ☞ duchom nábožný, aj svoju domácnosť viedol nábožne
- ☞ stále sa modlieval k Bohu
- ☞ dával štedré almužny
- ☞ navštívil ho Boží anjel
- ☞ dal si do svojho domu zavolať jedného z Pánových učeníkov - Petra
- ☞ Keď sa Petrovi poklonil, Peter ho vyzval: „Vstaň! Veď aj ja som len človek.“
- ☞ na základe Petrovej zvesti v jeho dome všetci zhromaždení oslavovali Pána Boha, pretože na nich zostúpil Duch Svätý
- ☞ Sk 10, 1 - 11, 18

• ***Riešením tajničky sa dozviete, prečo v sobotu Pán Ježiš „porušil“ židovský zákon a uzdravil človeka s vyschnutou rukou. (Mt 12, 10 - 13)***

1. Prorok, ktorý hovoril Dávidovi podobenstvo o ovečke chudobného.
2. Matka Jána Krstiteľa
3. Prvý muž
4. Kniha, v ktorej sa hovorí: „Všetko má svoj čas a každé počínanie pod nebom má svoju chvíľu.“
5. Vo veľkej rybe bol prorok...
6. Otec Samuela (1S 1 - 3)
7. Učeník, ktorý k Pánovi Ježišovi priviedol svojho brata Šimona
8. Matka Samuela (1S 1 - 3)
9. Jákobov syn, ktorého bratia predali do Egypta
10. Matka Pána Ježiša
11. V podobenstve o štvorakej pôde Pán Boh je ...
12. Kniha Biblie, v ktorej nie je slovo Boh
13. Vyviedol Izraelcov z Egypta
14. Štvrté evanjelium je podľa ...
15. Pán Ježiš premenil na svadbe v Káne Galilejskej vodu na ...
16. Prorok vzatý do neba
17. Prorok, ktorého kniha je v Biblii prvá v poradí
18. Prvý list apoštola Pavla v Biblii
19. Kto je autorom knihy Skutky apoštolov?
20. Krstné meno Lutheru

1.								
2.								
3.								

4.								
5.								
6.								
		7.						
		8.						
		9.						
		10.						

11.								
12.								
		13.						
			14.					
		15.						

		16.						
17.								
	18.							
		19.						
		20.						

• **Citáty z Bible mnohí z nás poznajú naspamäť. Komu povedal Pán Ježiš nasledovné slová? Pomôžu Vám osoby v zátvorke alebo odkaz na Biblický text.**

- ☞ Pánovi, svojmu Bohu budeš sa klaňať a len Jemu samému budeš slúžiť. Mt 4, 10
- ☞ Čo robíš, rob rýchlo! J 13, 27
- ☞ Veru ti hovorím, že dnes, tejto noci, prv, ako kohút dva razy zaspieva, tri razy ma zaprieš. Mk 14, 30
- ☞ Talitha kumi! Dievočka, hovorím ti, vstaň! Mk 5, 41
- ☞ Eli, Eli, lama sabachtani? Mt 27, 46

- ☞ Či ste nemohli bdieť so mnou ani hodinku? Mt 26, 40
- ☞ Čo, že ste ma hľadali? Či ste nevedeli, že ja musím byť vo veciach svojho Otca? L 2, 49
- ☞ Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji. L 23, 43
- ☞ Nemal by si moci nado mnou, keby ti nebolo dané zhora; - preto, kto ma tebe vydal väčší hriech má. J 19, 11
- ☞ Neboj sa, len ver! L 8, 50
- ☞ Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Choď v pokoji! L 8, 48
- ☞ Efata!, to jest: Otvor sa! Mk 7, 34
- ☞ Ajhľa, pravý Izraelita, v ktorom nieto ľsti. J 1, 47
- ☞ Nechaj to teraz! Lebo tak sa nám sluší naplniť všetku spravodlivosť. Mt 3, 15
- ☞ Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, večný život mal každý, kto verí v Neho. J 3, 16
- ☞ Lahšie je ťave prejsť uhom ihly, ako bohatému do kráľovstva Božieho /tým, čo dúfajú v majetok/. Mk 10, 25
- ☞ Každý, kto pije z tejto vody, bude zase žizniť. Kto by však pil z vody, ktorú mu ja dám, nebude žizniť naveky, ale voda, ktorú mu ja dám, bude v ňom prameňom vody, prúdiacej k večnému životu. J 4, 13 - 14
- ☞ Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí čujú, mŕtvi vstávajú, chudobným sa evanjelium zvestuje, a blahoslavený, kto by sa nepohoršil na mne. L 7, 22

(Nikodémovi, Jairovej dcére, Jairovi, hluchonemému, Jánovi Krstiteľovi, kajúcemu lotrovi na kríži, žene nemocnej na krvotok, diablovej, Bohu Otcovi, Jánovým učeníkom, Samaritánke, Natanaelovi, Márii a Jozefovi, Petrovi, Judášovi, učeníkom, bohatému mládencovi, Pilátovi)

Riešenie úlohy o Biblickej postave: Cezarejský stotník Kornélius

Milodary na vydanie ročenky od 16.novembra 2012 do 30.novembra 2013

Bohuznáma sestra (Melčice) 20 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Štvrtok) 10 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 5 €; Bohuznáma sestra (Kochanovce) 3,40 €; Katarína Križanová (Chocholná) 15 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 20 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 20 €; Bohuznáma sestra (Adamovce) 10 €; rodina Plesnivá (Melčice) 10 €; rodina Šebeňová (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 2 €; Elena Gorcová (Trenčín) 5 €; Ján Minárech (Chocholná) 25 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 10 €; Filiálka Ivanovce 150 €; Bohuznáma sestra (Bošáca) 5 €; rodina Horňáková (Kochanovce) 10 €; rodina Mikulová (Chocholná) 20 €; Eva Treskonová (Hlohovec) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 20 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 5 €; Dana Červeňanská (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma sestra (Trenčín) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 20 €; Bohuznáma sestra (Trenčín) 5 €; Bohuznáma sestra (Adamovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Štvrtok) 10,- €; Bohuznáma rodina (Štvrtok) 20,- €; Bohuznáma sestra 5 €; Bohuznáma sestra 10 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Adamovce) 10 €; Bohuznáma sestra 10 €; filiálka Lieskové 50 €; Bohuznáma rodina 20 €; Bohuznáma rodina (Adamovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 5 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 5 €; Bohuznáma rodina (Štvrtok) 20,- €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 20 €; filiálka Adamovce 28 €; Bohuznámy brat (Chocholná) 5 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Melčice) 10 €; filiálka Ivanovce 50 €; Bohuznáma sestra (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 20 €; rodina Potočková (Kochanovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 30 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 20; Bohuznámy brat (Chocholná) 5 €;

V tomto časovom období sa na vydanie ročenky vybrala suma 1123,40 €. Ochotným darcom úprimne ďakujeme.

Obsah

Úvodom.....	2
Základné informácie o Cirkevnom zbore.....	5
Srdečne vás pozývame.....	7
Kronika cirkevného roka 2012/2013.....	8
Naše spoločenstvá.....	48
Namiesto záveru.....	53
Z matrik Cirkevného zboru.....	54
Na pobavenie a poučenie.....	56
Milodary.....	60

Oprava stropu kostola







Čo vymysleli naši konfirmandi

Otázka: *Kedy odovzdal Pán Boh svojich 10 prikázaní Mojžišovi?*

Odpoveď: **Vtedy, keď sa Mojžiš okúpал v tej vode na Sinaji.**

Správne: **Keď Mojžiš spolu s ľudom opustil Egypt, na vrchu Sinaj.**

Otázka: *Kto napísal symbolické knihy?*

Odpoveď: **Rekreační otcovia.**

Správne: **Reformační otcovia.**

Otázka: *Aký je úplný názov našej cirkvi?*

Odpoveď: **Evanjelická cirkev alžírskoho vyznania na Slovensku**

Správne: **Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku**

A v teste si okrem vety „sviatosti majú viditeľné znamenie...“ môžete prečítať, že „sviatosti majú estetický význam...“





**Ročenku zostavili a na jej tvorbe sa podieľali:
Lubomíra Adamčiová, Lucia Blažinská, Daša Fabianová, Eva Kadlečíková,
Olga Kusendová, Eva Mikušat'ová, Ján Ochodnický, Ingrid Peťkovská,
Ondrej Peťkovský, Elena Šikudová, Slavomír Šikuda**

Grafická úprava a tlač:
Tising tlačiareň spol. s r.o.
Odborárska 3
915 01 Nové Mesto nad Váhom



Andrejko Novák: Som už skoro veľký chlap



Sestry z nášho CZ na stretnutí SEŽ Považského seniorátu



Špekáčik pre starého otca Misároša alebo pre vnuka Janka?



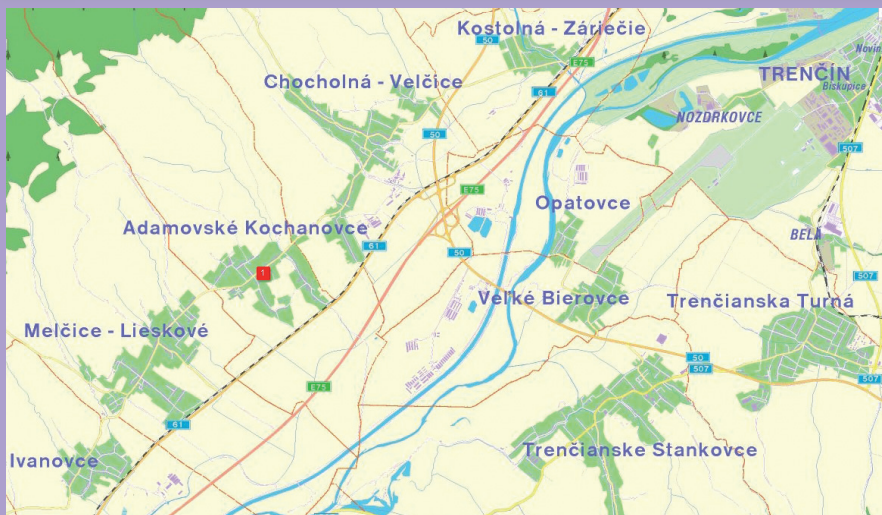
Mirko Ozimý



Tvorivé dielne detí



Stará mama Šikudová s vnukom



913 05 Adamovské Kochanovce 212
Tel.: 032 / 64 902 85, mobil: 0905 / 574 190
E-mail: faraakochanovce@mail.t-com.sk,
kochanovce@ecav.sk
www.faraak.sk